14 Feb. α.
Βελτιστοποίηση

Στο project φάκελο
λύσεις στη
βιβλιογραφία.

- Εισαγωγή -

Βιβλίο

Πολυδάκης
Τεχνικές Βελτιστοποίησης

Εισαγωγή 1.1

① Αντικειμενική συνάρτηση (objective function)

$$\boxed{\begin{aligned} &\text{minimize } f(x_1, x_2, \ldots, x_n) \\ &\text{subject to } g_1(x_1, x_2, \ldots, x_n) = 0 \\ &\qquad\qquad\quad g_2(x_1, x_2, \ldots, x_n) \geq 0 \end{aligned}}$$

$f : X \subseteq \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$

δεν γίνεται να έχω διανύσματα;
όχι → δεν υπάρχει διάταξη στα διανύσματα
(ομοίως ισχύει για μιγαδικούς)

$$\left\{ \begin{aligned} &\cancel{\vec{f} : X \subseteq \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m} \ \text{X} \\ &\|\vec{f}\| : X \subseteq \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^+ \ \checkmark \end{aligned} \right\}$$

Σχήμα 1.1
x^* → λύση.

[illegible]
→ minimize $f(x_1, x_2) = (x_1 - 2)^2 + (x_2 - 2)^2$
subject to $x_1 + x_2 = 2$ (ισοτικοί περιορισμοί)
// $g_1(x_1, x_2) = x_1 + x_2 - 2 = 0$

Αν $x_2 = 2 - x_1$

φτιάχνω την $\phi(x_1) = f(x_1, 2 - x_1) = \dots$

άρα έχω minimize $\phi(x_1) = 2(x_1 - 1)^2 + 2$

παρατηρώ ότι έχει ελάχιστο στο σημείο $\underline{x_1 = 1}$ (2)

άρα $x_2 = 1$.

άρα $\vec{x}^* = [1, 1]^T$.

Μη γραμμική } βελτιστοποίηση.
Κυρτή

Γραφική Μέθοδος Επίλυσης.

Παράδειγμα 1.2

minimize $f(x_1, x_2) = x_1$

subject to $x_1^2 \le x_2$ and $x_1^2 + x_2^2 \le 2$

Τα σχεδιάζουμε.

ως ανισότητα είναι μια παραβολή

η είναι εσωτερικός δίσκος

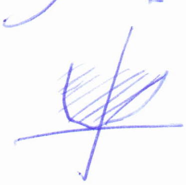

(πάνω διάστημα για το $x_1^2 \le x_2$)

Θέλουμε το ελάχιστο x_1, οπότε λέμε στο γράφημα, όσο πιο αριστερά γίνεται, και έτσι βγάζω το x^*

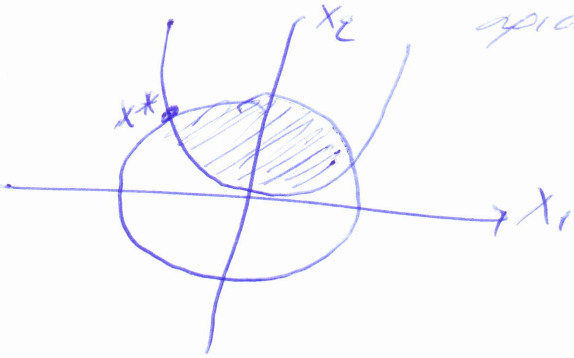

14 Feb. b
Βελτιστοποίηση

1.2 Εφαρμογές Βελτιστοποίησης

π.χ. SVM

1.3 Μαθηματική διατύπωση του γενικού προβλήματος βελτιστοποίησης

$f, g_1, g_2, \dots, g_m : X \subseteq \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ και $\vec{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$

$\mathcal{E}$ και $\mathcal{I}$ δύο ξένα μεταξύ τους υποσύνολα του $[1, 2, \dots, n]$

Equalities Inequalities

Το πρόβλημα (γενικό πρόβλημα βελτιστοποίησης)

$$\boxed{\begin{aligned} &\text{minimize } f(\vec{x}) \\ &\vec{x} \in X \\ &\text{subject to } g_i(\vec{x}) = 0, \ i \in \mathcal{E} \\ &\qquad g_i(\vec{x}) \geq 0, \ i \in \mathcal{I} \end{aligned}} \quad (1)$$

πλήθος ισοτικών δεσμεύσεων

πλήθος ανισοτικών δεσμεύσεων.

Παράδειγμα

$m = 5$ και $\mathcal{E} = \{1, 2\}$ και $\mathcal{I} = \{3, 4, 5\}$

άρα γράφουμε

$$\begin{aligned} &\text{minimize } f(\vec{x}) \\ &x \in X \\ &\text{subject to } g_1(\vec{x}) = 0, \ g_2(\vec{x}) = 0 \\ &g_3(\vec{x}) \geq 0, \ g_4(\vec{x}) \geq 0, \ g_5(\vec{x}) \geq 0. \end{aligned}$$

για maximization $\boxed{\max f(\vec{x}) = -\{\min(-f(\vec{x}))\}}$

Ισοδύναμο της (1)

Σύνολο $\Omega = \{\vec{x} \in X : g_i(\vec{x}) = 0,\ i \in \mathcal{E} \text{ and } g_i(\vec{x}) \geq 0,\ i \in \mathcal{I}\}$

$\downarrow$

feasible set.

άρα $\boxed{\begin{array}{c}\text{minimize } f(\vec{x}) \\ \vec{x} \in \Omega\end{array}}$

Παράδειγμα. γραφ. επίλυση..

minimize $f(x_1, x_2) = (x_1 - 2)^2 + (x_2 - 1)^2$

Subject to $x_1^2 - x_2 \leq 0$

$x_1 + x_2 \leq 2$

Έχουμε $n = 2$, $\mathcal{E} = \emptyset$

$\mathcal{I}$: $m = 2$ άρα $\mathcal{I} = \{1, 2\}$

$g_1(\vec{x}) = -x_1^2 + x_2$ //θέλω θετικό πρόσημο.

$g_2(\vec{x}) = 2 - x_1 - x_2$

Γραφική Επίλυση...

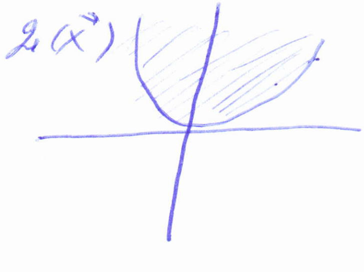

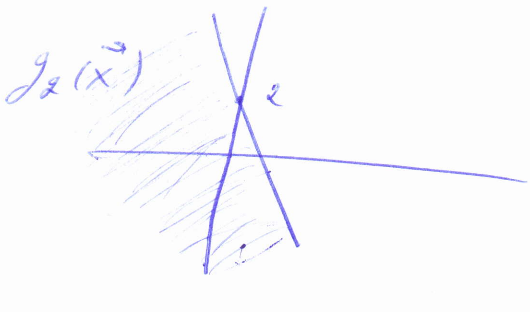

14 Feb c.

Βελτιστοποίηση.

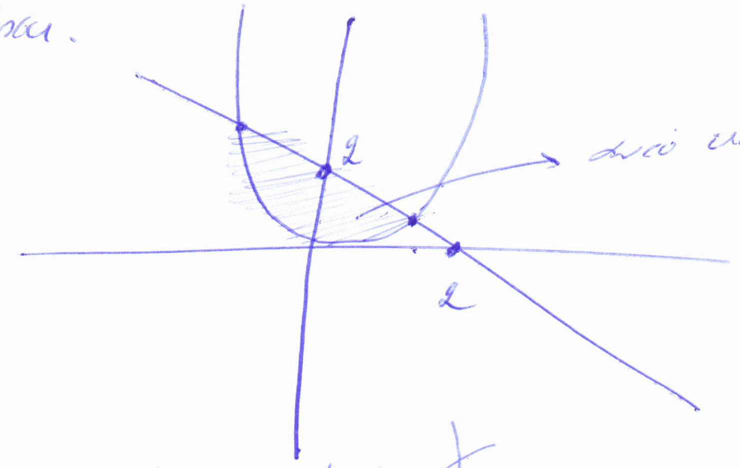

ποιό είναι το Ω

$$f(x_1, x_2) = (x_1 - 2)^2 + (x_2 - 1)^2 = c$$

κύκλος ακτίνας ρίζας c.
με κέντρο το (2, 1)

τις ισοϋψείς έχουμε κύκλους
με ακτίνα 0.5, 1, 1.5, 2
αντίστοιχα.

η πρώτη φορά που ακουμπάει ο κύκλος στο Ω
θα βρούμε το x^*
μετά κύκλοι με μεγαλύτερη ακτίνα από αυτόν

θα έχει και μεγαλύτερη ακτίνα $\Rightarrow$ μεγαλύτερη τιμή της
αντικειμενικής συνάρτησης.

Βελτιστοποίηση 21-Φεβ

κεφ 2

Βελτιστοποίηση χωρίς δεσμεύσεις.

Παράδειγμα 2.1.

Μοντελοποίηση προβλήματος.

y_j → μετρήσεις

$-\phi(t_j ; x)$ σαν σφάλμα.

Προαπαιτούμενα απο Μαθ. Ανάλυση.

$$x = (x_1, x_2, \dots, x_n) = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} \text{ ή } [\dots]^T$$

διάνυσμα κλίσεως ανάδελτα $\nabla f(x)$ $n\times 1$ πίνακας

$\boxed{\nabla f(p) = 0}$ → διάνυσμα 0.

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x_i \partial x_j} = \underbrace{\frac{\partial}{\partial x_i}\left(\frac{\partial f}{\partial x_j}\right)}$$

πρώτα παρ. εδώ

μετά εδώ.

Hessian Matrix.

είναι ο πίνακας που εμπεριέχει όλες τις 2ης μερικές παραγώγους.

(πρέπει να ξέρουμε αν το άνω τρίγωνο, ή το κάτω) συμμετρικός πίνακας.

$f \in C^2$ στο $X \subseteq \mathbb{R}^n$

τότε $$\frac{\partial^2 f(\vec{x})}{\partial x_i \partial x_j} = \frac{\partial^2 f(\vec{x})}{\partial x_j \partial x_i}$$

Τετραγωνική μορφή πίνακα (βλέπε πλαίσιο 2.3)

$$\boxed{Q f(\vec{p})}(\vec{x}) = x^T \cdot \nabla^2 f(\vec{p}) \cdot \vec{x}$$

αυτό είναι σαν σύμβολο

Hessian Matrix

$1 \times n = n \times n = n \times 1$

$1 \times n \quad n \times 1$

1×1 → είναι βαθμωτό.

αν είναι $>0 \Rightarrow$ Hessian Matrix θετικά ορισμένος

αν είναι $<0 \Rightarrow$ Hessian matrix αρνητικά ορισμένος

κ.ο.κ.

Βελτιστοποίηση

21 Feb 6.

\# Τύπος Taylor → σελ 16.

<u>2ου χώρο</u>

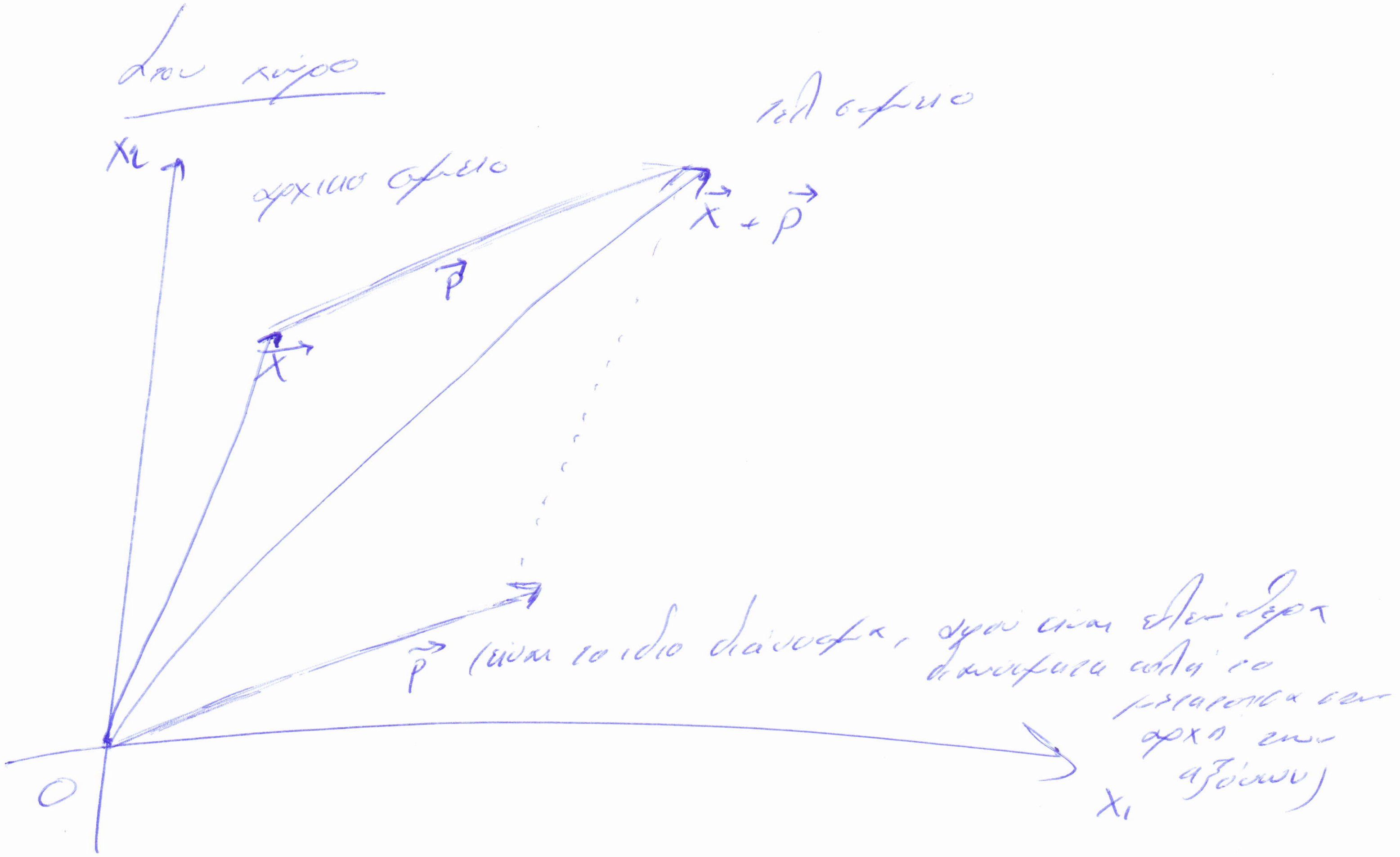

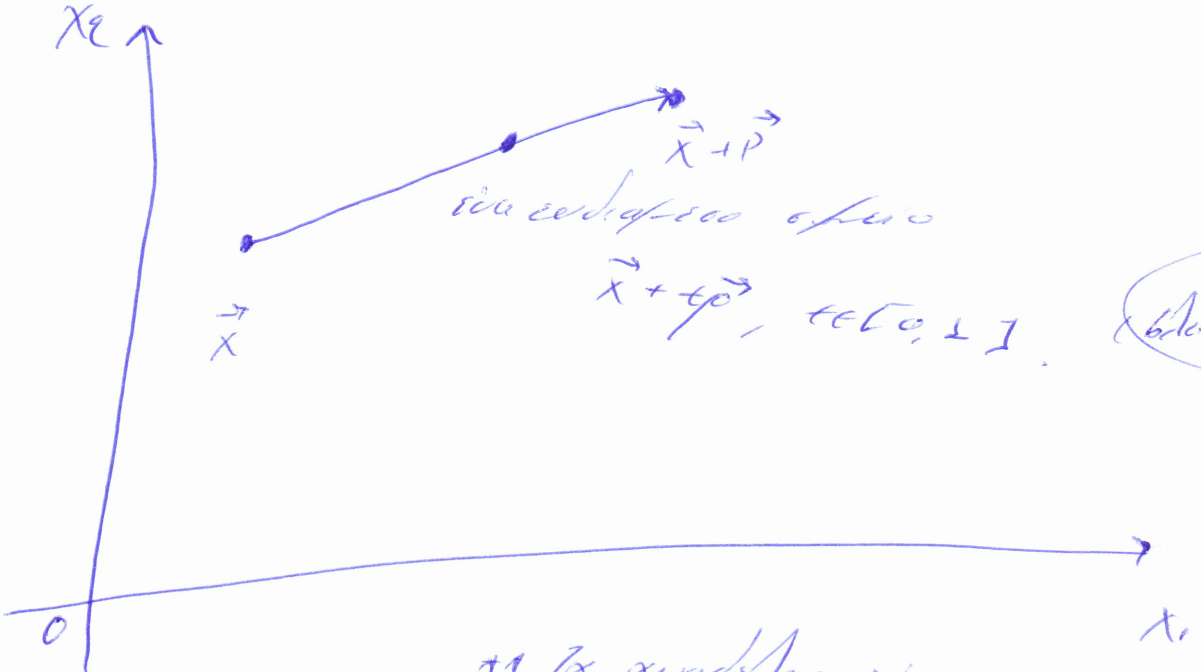

$\vec{x} + t\vec{p}$, $t \in [0, 1]$. (βλέπε τύπο 2.4)

τύπο 2.5

- κοιτά τι τύποι θα μας δώσουν! -

** τα παραδείγματα είναι ~~στο~~ με διορθώσεις.

£ 2.3

Έστω $\vec{x}^*$ είναι τοπικός ελαχιστοποιητής της f.

Από

Τύπος Taylor: 1ης τάξης

για $\vec{x} = \vec{x}^*$

$$\boxed{f(\vec{x}^* + p) = f(\vec{x}^*) + \nabla f(\vec{x}^* + \vec{p})^T \cdot \vec{p}.} \quad (1)$$

Διαισθητικά:

αφού $\vec{x}^*$ τοπικός ελαχιστοποιητής,

παίρνοντας από το $\vec{x}^*$ στο $\vec{p}$ (μια μικρή περιοχή του $\vec{x}^*$)

θα πρέπει η συνάρτηση μου να αυξάνει.

άρα η τιμή του θα βγει στο νέο σημείο πρέπει να είναι μεγαλύτερη.

δηλαδή

$$\boxed{f(\vec{x}^* + t\vec{p}) \geq f(\vec{x}^*)} \quad (2)$$

Θέλω η μετατόπιση $\vec{p}$ να είναι τόσο μικρή, ώστε να μην χάνω την έννοια του το ελάχιστο στο $\vec{x}^*$.

$$\vec{x}^* \longrightarrow \vec{x}^* + \vec{p}$$

Από (1) και (2) $\Longrightarrow \nabla f(\vec{x}^* + t\vec{p})^T \cdot \vec{p} \geq 0$

21 Feb e.

Βελτιστοποίηση.

Αφού η μεταβολή θα είναι μηδενική, η τελευταία σχέση, θα ισχύει καθώς $t \to 0$ επομένως

$$\boxed{\nabla f(\vec{x}^*)^T \cdot \vec{p} \geq 0} \quad (3)$$

επειδή η (3) πρέπει να ισχύει για κάθε κατεύθυνση $\vec{p}$

$$\Rightarrow \boxed{\nabla f(\vec{x}^*) = \vec{0}} \quad (4)$$

αναγκαία συνθήκη πρώτης τάξης! (δεν είναι και ικανή συνθήκη)

(θεώρημα 2.2)

↓

φαίνεται ότι δεν μπορεί να πάρω όλα τα $\vec{x}^*$ που θα είναι λύσεις και άρα θα είναι min, max δηλαδή δεν ισχύει το αντίστροφο

αντιπαράδειγμα

↓

παράδειγμα $f(x) = x^3$

$f'(0) = 0$.

παρατήρηση 2.1

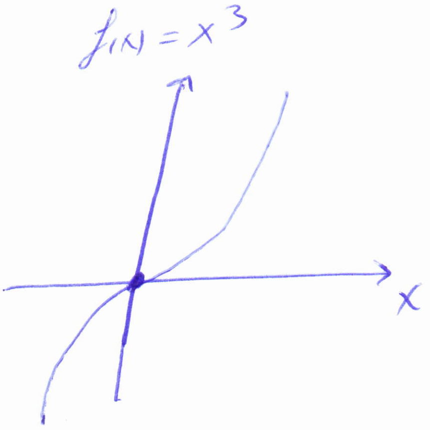

~~σαγματικό~~

→ Έστω $\vec{x}^*$ τοπικός ελαχιστοποιητής της f.

Άρα $\boxed{\nabla f(\vec{x}^*) = \vec{0}}$

με εφαρμογή του τύπου Taylor $2^{ης}$ τάξης.

για $\vec{x} = \vec{x}^*$

$$f(\vec{x}^* + \vec{p}) = f(\vec{x}^*) + \underbrace{\nabla f(\vec{x}^*)^T}_{=0} \cdot \vec{p} + \frac{1}{2} \vec{p}^T \nabla^2 f(\vec{x}^* + t\vec{p}) \cdot \vec{p}$$

Άρα

$$\to f(\vec{x}^* + \vec{p}) - f(\vec{x}^*) = \frac{1}{2} \vec{p}^T \nabla^2 f(\vec{x}^* + t\vec{p}) \cdot \vec{p} \quad (1)$$

Επειδή όμως $\vec{x}^*$ τοπικός ελαχιστοποιητής της f, ισχύει

$$f(\vec{x}^* + \vec{p}) - f(\vec{x}^*) \geq 0 \quad (2)$$

από (1) και (2)

$$\vec{p}^T \nabla^2 f(\vec{x}^* + t\vec{p}) \cdot \vec{p} \geq 0$$

καθώς ~~[illegible]~~ θα έχουμε ~~[illegible]~~ μικρής μεταβολής

θεωρούμε το όριο καθώς $\epsilon \to 0$

↑ διότι $\vec{p}^T$

$$\boxed{\vec{p}^T \cdot \nabla^2 f(\vec{x}^*) \cdot \vec{p} \geq 0}$$

για κάθε $\vec{p} \in R^n$

δηλαδή δείξαμε ότι ο Hessian matrix $\nabla^2 f(\vec{x}^*)$ θα πρέπει να είναι θετικά ορισμένος

21 Feb cl.

Βελτιστοποίηση

αναγκαία, όχι ικανή

όπως παρατηρήσαμε π.χ.

με την x^3.

Διαφορά

$p \to q$

ισχύει $\neg q \to \neg p$

(αναγκαία συνθήκη)

• **Ικανές συνθήκες** → θεώρημα 2.5.

(Από θεώρημα 2.3, είχα ημι ορισμένος)

Χωρίς το "ημι", ~~[illegible]~~ έχω τις ικανές συνθήκες του θεωρήματος 2.5.

Παρατήρηση 2.4

ικανές δεν σημαίνει αναγκαίες.

Αντιπαράδειγμα $f(x)=x^4$

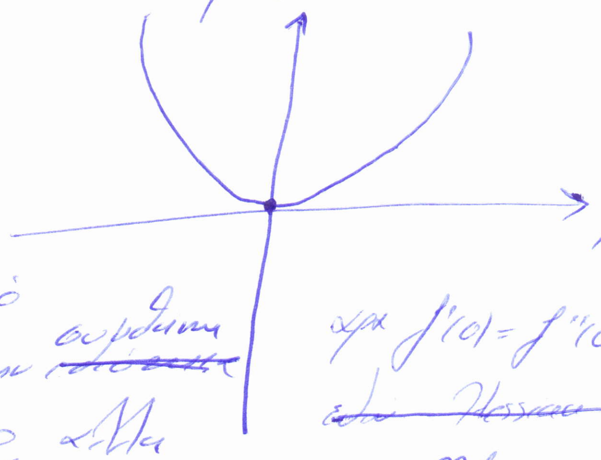

έστω στο $x^* = 0$

η $f(x)=x^4$ έχει αυστηρό ελάχιστο (χάσαμε την ~~[illegible]~~ αυστηρή $f''(0)=0$, αλλά όχι την ιδιότητα τοπ. ελάχιστο)

γιατί $f'(0)=f''(0)=0$.

~~είναι Hessian Matrix~~

Παράδειγμα 2.2

~~Άρα~~ ψάχνω τα σημεία αναγκαίας συνθήκης 1ης τάξης. $\nabla f(\vec{x}^*) = \vec{0}$

που είναι το $\nabla f(x_1, x_2, x_3) = [0 \; 0 \; 0]^T$

το λύνω, και βρίσκω το $\vec{x}^*$

$$\left.\begin{aligned} 3x_1^2 + x_3^2 + 6x_1 &= 0 \\ x_2 &= 0 \\ 2x_1x_3 + 4x_3 &= 0 \end{aligned}\right\} \quad \left.\begin{aligned} 3x_1^2 + x_3^2 + 6x_1 &= 0 \\ x_3(x_1+2) &= 0 \\ x_2 &= 0 \end{aligned}\right\}.$$

~~άρα~~ $x_3(x_1+2) = 0 \rightarrow x_3 = 0$

$\rightarrow x_1 = -2$

ΑΡΑ

άρα

$$\left.\begin{aligned} x_3 &= 0 \\ x_2 &= 0 \\ 3x_1^2 + 6x_1 &= 0 \end{aligned}\right\} \qquad \begin{aligned} x_1 &= -2 \\ x_2 &= 0 \\ x_3^2 &= 0 \end{aligned}$$

$x_1(x_1+2) = 0$

άρα $x_1 = 0$

ή

$x_1 = -2$.

Άρα τα σημεία είναι

~~Άρα~~ $x_a^* = [0, 0, 0]^T$

~~x_b~~ $x_b^* = [-2, 0, 0]^T$

άρα για να δω αν η συνάρτηση έχει τοπ. ελαχιστοποιητή ή μεγιστοποιητή, θα εξετάσω τα σημεία χρησιμοποιώντας πλέον τα σημεία των αναγκαίων συνθηκών

21 Feb e.

<u>Βελτιστοποίηση</u>

βλέπω ↓

$Q f (X_a^*) / (X_1, X_2, X_3)$ — πως βρίσκω τις τετραγωνικές μορφές?

$Q f (X_b^*) / (X_1, X_2, X_3)$

1η Πρόοδος → ~~..~~ 21 Μαρτίου !!!

28 Feb α

Βελτιστοποίηση

2.4 σελ 21

Κριτήρια Αναγνώρισης του είδους Τοπικού Βελτιστοποιητή.

2) Προσδιορισμοί ελασσόνων οριζουσών.

Εσσιανός Πίνακας $\nabla^2 f(\vec{x}) = \begin{bmatrix} \cdots \end{bmatrix}$ (ο πίνακας είναι συμμετρικός)

(βρες του!)

Δ_1 = το πάνω αριστερά στοιχείο! $= \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_1^2}$

Δ_2 = πάνω αριστερά 2×2 υπομήτρα του Hessian Matrix.

Δ_3 = πάνω αριστερά 3×3 υπομήτρα του Hessian Matrix

$\vdots$

$\Delta_n(\vec{x}) = \det(\nabla^2 f(\vec{x}))$

Εκτελώ τα βήματα εκείνα: → Θεώρημα 2.6.

$\Delta_k(\vec{x}^*)$, $k = 1, \ldots, n$

(1) όλα θετικά

(2) πρόσημα εναλλάξ με το 1ο αρνητικό.

(3) δεν είναι αρνητικό για κάποιο χρόνο κ

(4) δεν το σύνολο έχει και + και − πρόσημα

→ δεν είναι local optimiser.

Αναλυτικά στο του προγραμματισμού μέθοδο, ~~για~~ αυτό μπορώ να την αναπαραστήσω!

<u>Άσκηση</u> (παράδειγμα 2.3)

~~Βρίσκω~~ Βρίσκουμε τις αναλύσεις της f, και μετά τις ρίζες των αναλύσεων.

Τα min ή max θα είναι σε ένα από τα δύο σημεία

X_a^* και X_b^* (ικανοποιούν τις συνθήκες
1ης τάξης → ρίζες των αναλύσεων)

Βρίσκουμε τον Hessian Matrix! (Πώς?)

Βρίσκω τον Hessian στο $\vec{X}_a^*$

και υπολογίζω $\begin{cases} \Delta_1(\vec{X}_a^*) = -6 < 0 \\ \Delta_2(\vec{X}_a^*) = -12 < 0 \end{cases}$

(ικανοποιεί 3 ή 4)
(το ίδιο είναι)

άρα X_a^* δεν είναι
local optimiser της f.

28 Φεβ 4

Βελτιστοποίηση.

Ομοίως δουλεύουμε για το $\vec{X}_6^*$.

και στη πραγμ. μέθοδο υπάρχουν ερωτήματα, αλλά αυτή είναι πιο εύκολη και πιο χρησιμοποιήσιμη.

Τότε $\nabla^2 f(\vec{X}_6^*) = \begin{bmatrix} 6 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}$

$\begin{cases} D_1(\vec{X}_6^*) = 6 > 0 \\ D_2(\vec{X}_6^*) = 12 > 0 \end{cases}$ το $\vec{X}_6^*$ είναι

→ κριτήριο 1 → local minimizer της f.

Ερώτηση: Μήπως το $\vec{X}_6^*$ είναι και ολικός ελαχιστοποιητής

(μέχρι τώρα όλα τα κριτήρια που είδαμε είναι μόνο για τοπικές ιδιότητες)

→ Παράδειγμα 2.6

για την $f(x_1, x_2) = x_1^3 - 3x_1^2 + x_2^2$

Εδώ (Με όριο)

Έστω $\phi(x_1) = f(x_1, 0) = x_1^3 - 3x_1^2$

$\lim_{x_1 \to -\infty} \phi(x_1) = -\infty$

(όπου θέλω ελαχιστοποίηση)

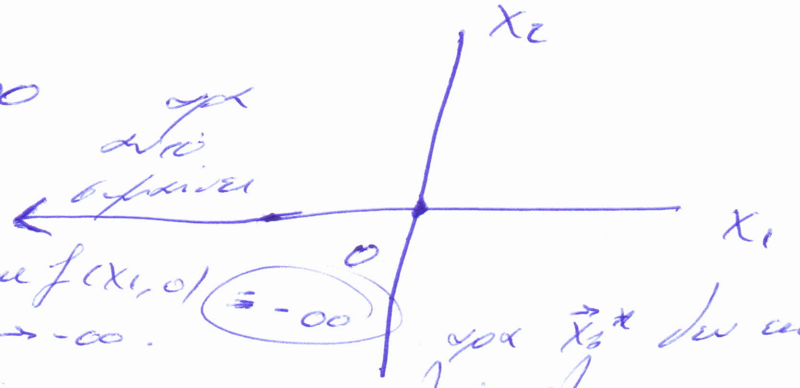

$\lim_{x_1 \to -\infty} f(x_1, 0) = -\infty$

άρα $\vec{X}_6^*$ δεν είναι ολικός ελαχιστοποιητής είναι μόνο τοπικός.

Παράδειγμα 2.4 → να το δω στο σπίτι

συνθήκες: θέλω $\begin{cases} x_1^2 + x_1 + 2x_2 = 0 \\ 2x_1 + x_2 - 1 = 0 \end{cases}$

$\begin{cases} x_2 = 1 - 2x_1 \\ x_1^2 + x_1 - 4x_1 + 2 = 0 \end{cases} \Rightarrow$

$\Rightarrow \begin{cases} x_1 = 1 \text{ ή } x_1 = 2 \\ x_2 = 1 - 2x_1 \end{cases}$ → βρίσκω δύο κρίσιμα σημεία

Φτιάχνω τον Hessian Matrix.

Και με Δ_1, Δ_2 βρίσκω ότι έχω είτε local optimisation (όχι global όμως)

Παρατήρηση: εδώ δεν έχω ούτε global minimisation ούτε global maximisation. Άρα η f δεν είναι (άνω ή) κάτω φραγμένη.

2ο Κριτήριο → Θεώρημα 2.7

- έχει να κάνει με τις ιδιοτιμές του Hessian Matrix.

(~~όταν~~ θετικές $\xrightarrow{\text{συνεπάγεται}}$ πίνακας θετικός)

όλες τις ιδιοτιμές θετικές, σημαίνει ότι είναι θετικά ορισμένος → άρα local minimisation

(αυτό είναι ανάλογο με το αντιπαράδειγμα)

18 Δεκ.

βελτιστοποίηση

Παράδειγμα σελ 25.

έχω διαγώνιο πίνακα → ιδιοτιμές έχει τα στοιχεία της διαγωνίου.
(το ίδιο θα ίσχυε αν είχα και άνω τριγωνικό πίνακα)

γιατί είναι γνωστά

βρίσκω από ΣΑ. $|A-\lambda I|=0$

θα είχα $(\lambda-6)(\lambda-2)(\lambda-8)=0$

Εντολές σε Matlab

diff(f, x1): παράγωγο της f ως προς x_1.

subs: substitution

$\left.\begin{matrix} D_2 \\ D_1 \end{matrix}\right\}$ υποορίζουσες.

ο 2ος πίνακας είναι με ιδιοτιμές.

Κεφάλαιο 3

- Μέθοδοι αναζήτησης ευθείας.

δηλαδή διανύσματα $\vec{x}_k$ = k=0,1,2...

minimize$(f(\vec{x}))$ | θέλω να παράξω τα διανύσματα $\vec{x}_1, \vec{x}_2$

$\vec{x}\in X\subseteq R^n$ | και αφού υπάρχει κάποιο όριο ως

$\lim_{k\to\infty} \vec{x}_k = \vec{x}^*$

Αλγόριθμος I

1. x_0
2. $\kappa = 0, 1, \ldots$

(α) αν $\vec{x_k}$ ικανοποιεί βέλτιστο-
σημεία όσα πλησιάζει το x^*

(β) αλλιώς βρες νέο σημείο x_{k+1}
και επανέλαβε το (α)

Πώς κάνω έλεγχο για συνθήκη βελτιστοτ;
Πώς κάνω το update για να βρω το x_{k+1};

Αλγόριθμος II

Εξειδίκευση αυτής της ερώτησης.

- κατευθύνσεις αναζήτησης -

1. x_0
2. $\kappa = 0, 1$

(α) αν $\vec{x_k}$ σ.β. πλησιάζει x^*

(β) αλλιώς προσδιόρισε κατεύθυνση p_k ...
ως προς την οποία θα
κινηθούμε για να προσεγγίσ.
το $\vec{x}^*$ (ελαχιστοπ)

βλέπε σχήμα 3.1

όπου στο (3.1) το α_k προσδιορίζει
το πόσο πολύ ως προς την κατεύθυνση
p_k θα κινηθούμε. (αφού το α_k
μπορεί να μην υπάρχει και, $\alpha_k = 1$)

Ποιο είναι αυτό το p_k?

Άρα πρέπει να βρω
$\begin{cases} p_k \\ \alpha_k \end{cases}$

το p_k δεν είναι το ίδιο σε κάθε βήμα του αλγορίθμου
αλλάζει αφού έχει και εξάρτηση ~~το~~ k.

08 Feb d

Βελτιστοποίηση

Τόμος 3.2

"Ει τρόπος να "βελτιώνεται"" σχετικό σε ...

η συνάρτηση μου να φθίνει. Θέλω μικραίνοντας από $k=1$ σε $k=2$ ...

η τιμή της f να μικραίνει.

οι μέθοδοι που θα μελετήσουμε, είναι πολύ εξαρτώμενες

στην επιλογή του αρχικού σημείου

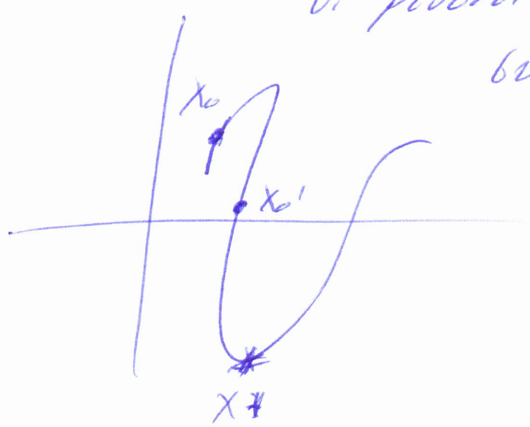

πχ από το x_0 δεν θα βρω το x^*

αλλά θα το βρω από το x_0'

Κατεύθυνση Καθόδου ... το p_k

Ποιο p_k θα μου δώσει μια μετάβαση

$$\vec{x}_k \longrightarrow \vec{x}_{k+1}$$

πηγαίνω από το $\vec{x}_k$ στο $\vec{x}_{k+1}$ ξέροντας ότι θα πέσει η τιμή μου.

θέλω $f(\vec{x}_{k+1}) < f(\vec{x}_k)$ (λόγω ότι κάνω minimize)

τόμος 3.2

$$\vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k + \alpha \vec{p}_k \quad \text{άρα} \quad \boxed{f(\vec{x}_k + \alpha \vec{p}_k) < f(\vec{x}_k)}$$

και η $\vec{p}_k$ που ικανοποιεί αυτή την προϋπόθεση ονομάζεται descent direction.

Παράδειγμα σελ 59

Αφορά τη γραμμική συνάρτηση

$$f(\vec{x}) = \vec{c}^{\,T} \cdot \vec{x} = c_1x_1 + c_2x_2 + \dots + c_nx_n$$

Θέλουμε

$$f(\vec{x_k} + \alpha \vec{p_k}) < f(\vec{x_k}) \Rightarrow$$

$$\vec{c}^{\,T}(\vec{x_k} + \alpha \vec{p_k}) < \vec{c}^{\,T} \cdot \vec{x_k} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \cancel{\vec{c}^{\,T} \cdot \vec{x_k}} + \alpha \vec{c}^{\,T} \cdot \vec{p_k} < \cancel{\vec{c}^{\,T} \cdot \vec{x_k}} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \underset{1 \times n}{\vec{c}^{\,T}} \cdot \underset{n \times 1}{\vec{p_k}} < 0$$

(άρα ως αποτέλεσμα θα έχω κάτι που θα είναι $1 \times 1 < 0$)

χρησιμοποιώ το α, αφού το p_k μου δίνει [?] ~~πόσο~~ το σε ποιο κατεύθυνση θα κινηθώ

Παράδειγμα 3.2

(3.3) Προσδιορίζοντας το p_k ως 1ο βήμα, προχωράμε στο 2ο βήμα, όπου θα βρούμε το πόσο θα κινηθούμε προς την κατεύθυνση p_k, δηλαδή βρίσκω το α.

Θέλω minimize $f(x_k + \alpha p_k)$, $\alpha > 0$.

Θέλω $\vec{x_k} \rightarrow \vec{x_{k+1}}$

$$\vec{x_{k+1}} = \underset{\text{ξέρω}}{\vec{x_k}} + \underset{?}{\alpha} \underset{\text{ξέρω}}{\vec{p_k}}$$

~~Θέλω το α να προσδιορίσω ώστε να μειώσει τη f~~

δηλαδή, minimize $f(\vec{x_{k+1}}) = f(\vec{x_k} + \alpha \vec{p_k})$, $\alpha > 0$.

28 Feb 2

Βελτιστοποίηση. Θέλω διαλέξω να ισχύει

Πρώτο το α είναι άγνωστο.

$$\underset{\alpha>0}{\text{minimize}}\ \phi(\alpha)$$

where $\phi(\alpha) = f(\vec{x}_k + \alpha \vec{p}_k)$

} βρίσκω $\phi'(\alpha)$ και $\phi''(\alpha)$

βρίσκω τα σημεία όπου $\phi'(\alpha) = 0$ και μετά ελέγχω το ϕ''.

Βλέπε ~~Σ~~ Σχήμα 3.3.

καταλαβαίνω γιατί χρειάζεται αυτή η μέθοδος.

μέθοδος αναζήτησης ευθείας.

! η $f = c$ ονομάζεται ισοσταθμική.

Θέλω βήμα α, γιατί η p_k είναι κατεύθυνση καθόδου

(είναι από μια χάλια λύση στη λύση)

3.2 Μαθηματικές Υπενθυμίσεις

(τα έμαθα στην ανάλυση II ...)

1. τι είναι μερική παράγωγος
2. κατευθυνόμενη παράγωγος

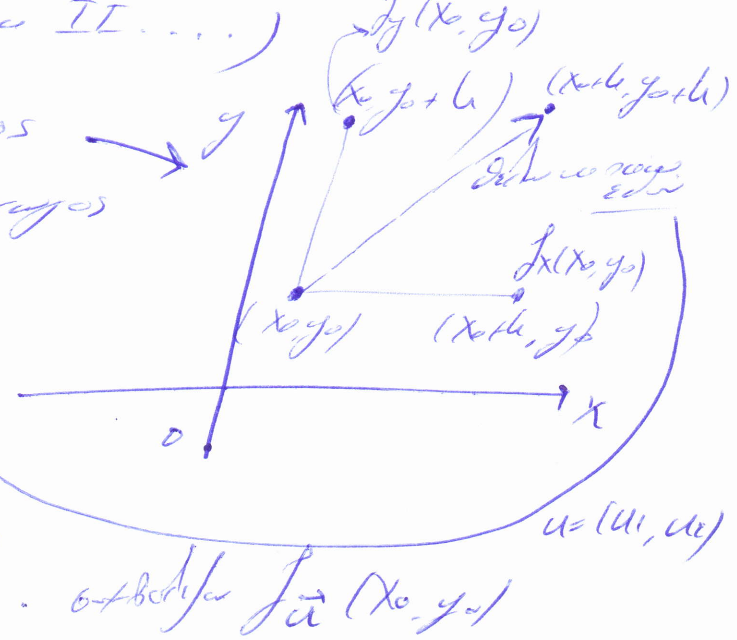

είμαι στο (x_0,y_0) και πάω στο (x_0+hu_1, y_0+hu_2)

κατευθυνόμενη παράγωγος της f στο (x_0,y_0) κατά μήκος της κατεύθυνσης u. συμβολίζεται $f_{\vec{u}}(x_0,y_0)$

αν πάρω σαν u(0,1) θα έχω f_y

για u(1,0) θα έχω f_x

Θεώρημα 3.1 → {πολύ σημαντικό}!

$$\boxed{f_{\vec{u}}(\vec{p}) = \nabla f(\vec{p}) \cdot \vec{u}} \quad (3.6)$$

$f_{\vec{u}}(\vec{p})$

δηλαδή τη μεταβολή στο σημείο της συνάρτησης f στο σημείο p, κατά μήκος της κατεύθυνσης $\vec{u}$.

(άρα αυτή η έννοια παραγώγου λέγεται πολύ στην βελτιστοποίηση)

άρα λέει θα ποσοτικοποιηθεί το πόσο μπορεί να μειωθεί η συνάρτηση μου.

Δες παράδειγμα 3.3 ...

Θεώρημα 3.2 → {πολύ σημαντικό}!

Είμαι σε ένα σημείο του χώρου.

Προς τα πού να κινηθώ ε.ω. η συνάρτηση μου να μειωθεί ή να αυξηθεί με τον μεγαλύτερο ρυθμό

Απάντηση → Θεώρημα 3.2. (Κλασικό γράφημα)

$\max(f_u(p)) = \|\nabla f(p)\| \quad \theta = 0$

$\min(f_u(p)) = -\|\nabla f(p)\| \quad \theta = \pi$.

7. Μαθ.

Βελτιστοποίηση

Για γρήγορα...

$$\boxed{\text{minimize } \phi(\alpha) = f(\vec{x_k} + \alpha \vec{p_k})}$$

$\alpha > 0$ Ξέρω $\vec{x_k}, \vec{p_k}$ άρα ψάχνω μόνο το α!

(Αν το α το γρηγορώ αναζήτηση απ' την κατεύθυνση $\vec{p_k}$, άρα λέγεται δεν κάνω και minimize).

Πώς κάνω minimize?
βρίσκω $\phi'(\alpha)$, $\phi''(\alpha)$

σελ 30 ισοσταθμικές επιφάνειες / καμπύλες.

Μετά είδαμε κατευθυνόμενη παράγωγος...

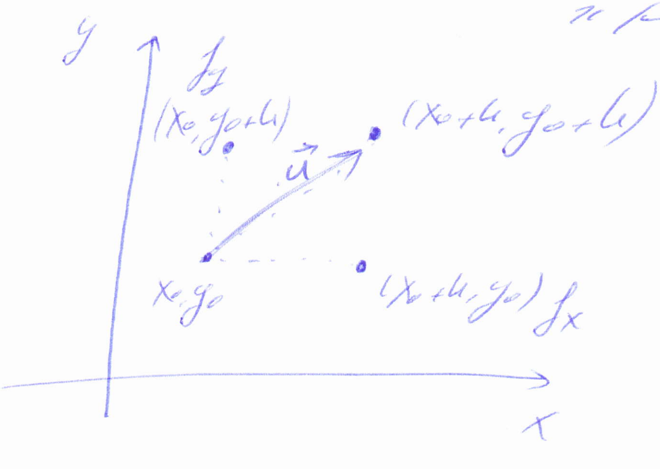

η μεταβολή έχει η συνάρτηση μου? → διάνυσμα στην

$f_u(p) = \nabla f(p) \cdot u$

μοναδιαίο

διαφορά μερικών παραγώγων.

Θεώρημα 3.2

Αν κοιτάξω σε όλες τις κατευθύνσεις και ως προς τις οποίες μπορώ να κινηθώ

που πρέπει να κινηθώ για να έχω

μέγιστη αύξηση / μείωση.

στην κατεύθυνση $\nabla f(p)$ στην κατεύθυνση $-\nabla f(p)$

New!!!

Θ3.3 Κατευθύνσεις καθόδου

(κλίση στο $\vec{P}$ κινούμενη ως προς $\vec{u}$) : $f_{\vec{u}}(\vec{p}) = \nabla f(\vec{p}) \cdot \vec{u}$

θέλω ένα γενικό κριτήριο για προβλήματα minimization.

η κατευθυνόμενη παράγωγος εκφράζει τον ρυθμό μεταβολής άρα θέλω η τιμή της συνάρτησης να είναι αρνητική!

Για minimization

άρα για $f_{\vec{u}}(\vec{p}) < 0$ θα έχω αρνητικό ρυθμό μεταβολής της τιμής της f τοπικά, όταν ξεκινώ από το $\vec{p}$ και κινούμαι (τοπικά) κατά μήκος της $\vec{u}$.

άρα για την k επανάληψη, είμαι στο $\vec{x_k}$ και θέλω να κινηθώ ως προς $\vec{p_k}$

άρα θέλω $\boxed{\nabla f(\vec{x_k}) \cdot \vec{p_k} < 0}$ $\Rightarrow$

$$\Rightarrow (-\nabla f(\vec{x_k})) \cdot \vec{p_k} > 0$$

έχω εσ. γινόμενο → γεωμ. ερμηνεία → προσανατολισμός
↳ χαρακτ. της γωνίας!

$$\vec{x} \cdot \vec{y} = \|\vec{x}\| \cdot \|\vec{y}\| \cos\theta \qquad 0 \le \theta \le \pi$$

1) $\vec{x} \cdot \vec{y} > 0 \Rightarrow \cos\theta > 0 \Rightarrow 0 \le \theta < \pi/2$
άρα θ οξεία γωνία

6. Μαϊ b
Βελτιστοποίηση

ε) $\vec{x}\cdot\vec{y} < 0 \Rightarrow \cos\theta < 0 \Rightarrow \pi/2 < \theta \leq \pi$
άρα θ αμβλεία γωνία

(για ελάχιστες)
άρα για το $\vec{p_k}$: σχηματίζει οξεία γωνία ($0 \leq \theta < \pi/2$) με το $(-\nabla f(\vec{x_k}))$
ή
σχηματίζει ($\pi/2 < \theta \leq \pi$) αμβλεία γωνία με το $\nabla f(\vec{x_k})$

σελ 34.
η μέγιστη διανυσματική είναι η ορθογώνια,
και τα $\pm\nabla f(\vec{x_k})$ είναι κάθετα σε αυτήν.
παρατηρώ ότι ισχύουν τα προαναφερθέντα.

σελ ~~35~~ 34 → παρατηρήσεις για την επιλογή του α_k.

Παράδειγμα 3.6

$$f(x_1, x_2) = (x_1 + x_2^2)^2$$

θεωρώ κατεύθυνση $\vec{p_k} = (-1, 1)$, είναι στο $x_k(1, 0)$

$\vec{p_k} = [-1, 1]^T$
$\vec{x_k} = [1, 0]^T$

i) Αποδείξτε ότι είναι κατεύθυνση καθόδου! (το $\vec{p_k}$)
(descent direction)

βρίσκω $\nabla f(x_1, x_2) = \ldots$
βρίσκω το $\nabla f(\vec{x_k}) = \ldots$

βρίσκω $\nabla f(\vec{x_k})\cdot\vec{p_k} = -2 < 0$
άρα $\vec{p_k}$ descent direction.

ii) βρείτε το α_k.

Θέλω να κάνω minimize $f(\vec{x_k} + \alpha \vec{p_k}) = \phi(\alpha)$

με $\alpha > 0$.

άρα $\phi(\alpha) = f((1,0) + \alpha(-1,1)) = f(\overset{x_1}{1-\alpha}, \overset{x_2}{\alpha}) =$

$= (1 - \alpha + \alpha^2)^2$ συνάρτηση μόνο του α.

για την οποία θέλω $\phi'(\alpha) = 0$ και $\phi''(\alpha) > 0$.

$\phi'(\alpha) = 0 \Rightarrow \dots \Rightarrow \alpha = 1/2$

(βρίσκω κρίσιμα σημεία)

ελέγχω δεύτερη παράγωγο στο σημείο αυτό

$\phi''(\frac{1}{2}) = 3 > 0$ ✓

επομένως $x_{k+1} = x_k + \alpha_k p_k = (1,0) + \frac{1}{2}(-1,1) = (\frac{1}{2}, \frac{1}{2})$

παρατηρήσεις: αν

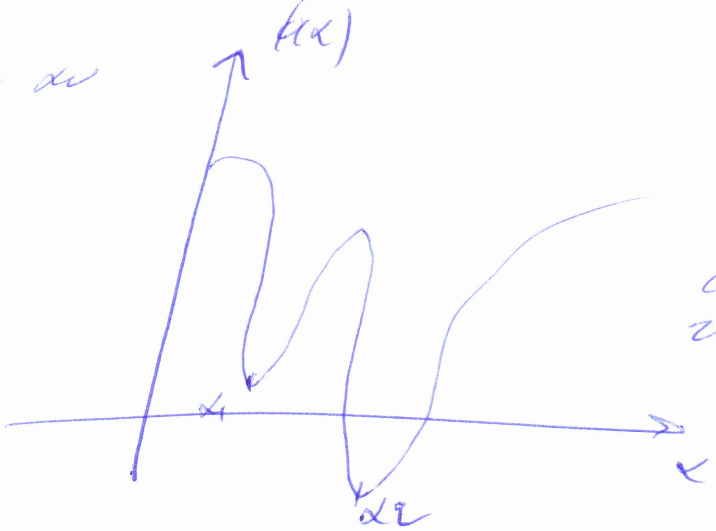

αν είχαμε δύο α α_1, α_2, όπως βλέπω στο σχήμα, υπολογίζω την τιμή των $\phi(\alpha_1)$, $\phi(\alpha_2)$ διαλέγω το α_2!

6. Μεως
Βελτιστοποίησης

Παράδειγμα 3.5

Θα δείξουμε ότι (αφού είναι κάθετα)

$$\vec{p_k} \cdot \nabla f(\vec{x_{k+1}}) = 0$$

$$\phi(\alpha) = f(\vec{x_k} + \alpha \vec{p_k})$$

→ Για το πρόβλημα minimize $\phi(\alpha)$, $\alpha > 0$

ισχύει $\boxed{\phi'(\alpha) = 0}$ (1)

$$\phi'(\alpha) = \lim_{h \to 0} \frac{\phi(\alpha+h) - \phi(\alpha)}{h} = \lim_{h \to 0} \frac{f(x_k + \alpha p_k + h p_k) - f(x_k + \alpha p_k)}{h}$$

με Taylor δεύτερης τάξης: στο σημείο $f(x_k + \alpha p_k + h p_k)$

κάποιο ενδιάμεσο σημείο

$$= \lim_{h \to 0} \frac{\cancel{f(x_k + \alpha p_k)} + h \nabla f(x_k + \alpha p_k)^T \cdot p_k + \frac{1}{2} h^2 p_k^T \cdot \nabla^2 f(\vec{\xi}) p_k - \cancel{f(x_k + \alpha p_k)}}{h} =$$

(διαιρώ με h)

$$= \lim_{h \to 0} \nabla f(x_k + \alpha p_k)^T p_k + \frac{1}{2} h p_k^T \cdot \nabla^2 f(\vec{\xi}) \cdot p_k$$

$$= \nabla f(x_k + \alpha p_k)^T p_k + \lim_{h \to 0} \frac{1}{2} h p_k^T \nabla^2 f(\vec{\xi}) \cdot p_k$$

$$= \nabla f(x_k + \alpha p_k)^T \cdot p_k$$

$$= \nabla f(\underbrace{\vec{x_k} + \alpha \vec{p_k}}_{x_{k+1}})^T \cdot \vec{p_k} = \nabla f(\vec{x_{k+1}})^T \cdot \vec{p_k} \ (2)$$

Βρίσκω το $\phi'(\alpha)$ το οποίο θέλω από την (1) να είναι $=0$.

άρα $\boxed{\nabla f(\vec{x}_{k+1})^T \cdot \vec{p}_k = 0}$ ✓

$\vec{x}\cdot\vec{y}=0$ } είναι το ίδιο...
$\vec{x}^T\cdot\vec{y}=0$ }
(όχι μόνο για $=0$).

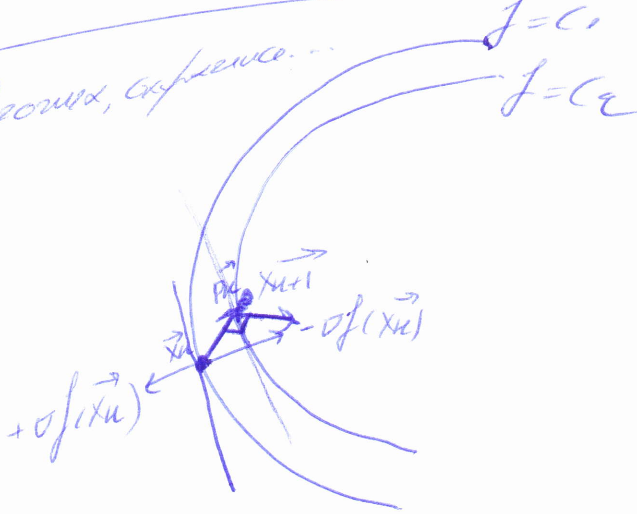

καθετότητα, ασφαλώς...

$\vec{p_k}$ είναι οποιαδήποτε κατεύθυνση.

σελ 37

~~βήμα... ~~

$\cancel{\vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k - a_k B_k (\nabla f(\vec{x}_k))}$

$\vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k + \alpha \vec{p}_k$: linesearch method

$(-\nabla f(\vec{x}_k))\cdot \vec{p}_k > 0$: descent direction condition

$\Rightarrow$

$\Rightarrow (-\nabla f(x_k))^T \vec{p}_k > 0$

(*)

Για επόμενο θεωρούμε (γενική επιλογή p_k)

$\vec{p}_k = -B_k \cdot \nabla f(x_k)$ (**)

όπου B_k συμμετρικός και θετικά ορισμένος πχ πίνακας

6-Μαι d

Βελτιστοποίηση

Αντικατάσταση της (**) στην (*)

$$(-\nabla f(\vec{x_k}))^T \cdot (-\Delta_k \cdot \nabla f(\vec{x_k})) > 0 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \boxed{\nabla f(\vec{x_k})^T \cdot (\Delta_k \cdot \nabla f(\vec{x_k})) > 0}$$ ισχύει;

Ισχύει! αφού Δ_k είναι θετικά ορισμένος πίνακας.

Ένας πίνακας A λέγεται θετικά ορισμένος όταν ισχύει

$$\vec{X}^T \cdot A \cdot \vec{X} > 0, \ \forall \vec{x} \in \mathbb{R}^n, \ \vec{x} \neq \vec{0}$$

Μέθοδος Steepest descent.

Θέτω $\Delta_k = I$, μοναδιαίος πίνακας. (είναι θετικά ορισμένος)

(αφού $X^T \cdot I \cdot X = \vec{X}^T \vec{X} = \|\vec{X}\|^2 > 0 \ \forall \vec{x} \in \mathbb{R}^n$ με $\vec{x} \neq 0$)

και λαμβάνουμε $\boxed{\vec{p_k} = -\nabla f(\vec{x_k})}$

άρα $\boxed{x_{k+1} = x_k - \alpha_k \nabla f(\vec{x_k})}$

!!! το θεώρημα 3.2 έχει τοπική σύγκλιση

χρειαζόμαστε → μικρή μεταβολή.

~~Στην steepest descent δεν υπάρχει διαφορά χωρίς διατήρηση ρυθμού σύγκλισης.~~

Δεν εφαρμόζεται γιατί είναι πολύ αργή μέθοδος.

1. Αρχικοποίηση αρχικό βήμα x_0. $\boxed{\text{Αλγόριθμος}}$

2. Κύριο βήμα

(α) συνθήκη τερματισμού του αλγορίθμου

αν $\|\nabla f(x_k)\| < \varepsilon \rightarrow$ stop

(αυτός ο έλεγχος είναι γενικός, δεν είναι μόνο στην steepest descent)

Αναγκαία συνθήκη πρώτης τάξης.

$$\nabla f(\vec{x}^*) = \vec{0}$$

Κάποια στιγμή θα $\nabla f(\vec{x}_k) \simeq \vec{0}$

τεχνικά για διάφορους λόγους, με αριθμητική μέθοδο δεν θα βρει ποτέ 0 θα βρει κάτι κοντά στο 0, το οποίο θα είναι το ε το οποίο και καθορίζει την ακρίβεια που θέλω. Το ε είναι μια αριθμητική τιμή, π.χ. 10^{-3} ή 10^{-6} (μεγαλύτερη ακρίβεια).

(β) Την πρώτη φορά θέσε $p_0 = -\nabla f(x_0)$ ...

(γ) χρήση της $\phi(\alpha)$ για να προσδιορίσω το α_0

(δ) κάνω update...

(ε) k++ ;.

Θα πλησιάσει αλλά σε πολλά βήματα, το οποίο σημαίνει μεγάλο k.

Σχήμα 3.6 εφαρμογή της μεθόδου

6. Μωε

Βελτιστοποίηση

(σελ 39)

Θεώρημα 3.3. (Zig-Zag behaviour of steepest descent method).

το διάνυσμα με το οποίο πάω $\vec{x_k}$ στο $\vec{x_{k+1}}$ είναι κάθετο με το διάνυσμα με το οποίο πάω απ' το $\vec{x_{k+1}}$ στο $\vec{x_{k+2}}$

(όχι απόδειξη)

Ειδική περίπτωση: αν κάνω steepest descent.

όταν $f(x_1, x_2) = x_1^2 + x_2^2$

το min είναι το $(0,0)$

θα βρω το x^* σε ένα βήμα!

οι ισοσταθμικές καμπύλες είναι κύκλοι, όπου $x_1^2 + x_2^2 = c$

ο ελάχιστο λοιπόν είναι το κέντρο του κύκλου.

Υπολογίζω $\nabla f(x_1, x_2) = 2(x_1, x_2) = 2r$. $(r = (x_1, x_2))$

άρα η ~~κατ~~ κατεύθυνση αναζήτησης θα είναι

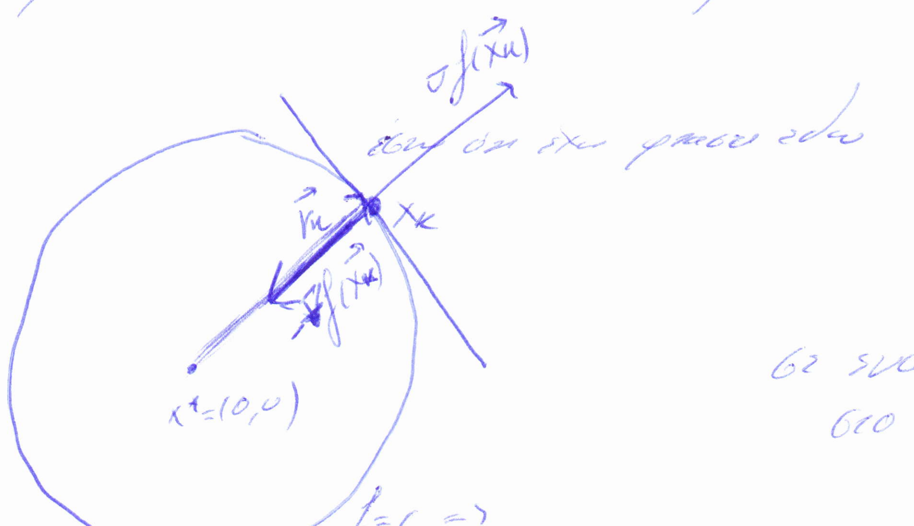

$p_k = -\nabla f(\vec{x_k})$ ~~...~~ με ε

$\nabla f(\vec{x_k}) = 2\vec{r_k}$

(βλέπε σχήμα 3.8, σελ 40)

σε ένα βήμα λοιπόν, θα πάω στο κέντρο, σε οποίο σημείο και να βρεθώ.

$f = c \Rightarrow$

$\Rightarrow x_1^2 + x^2 = c$. (κύκλος ακτίνας $\sqrt{c}$)

Στο παράδειγμα της έλλειψης, παρατηρώ ότι χρειάζεται περισσότερα από ένα βήμα. γιατί το $-\nabla f(\vec{x}_k)$ αστοχεί!

(Πηγαίνει προς κάποια από τις δύο εστίες?)

~~Είναι αργή~~ (είναι αργή η steepest descent, άρα δεν χρειάζεται να υπολογίσει δεύτερες μερικές παραγώγους.)

Πόσες πράξεις θέλει η steepest descent ανά βήμα

→ υπολογισμός πρώτων μερικών παραγώγων ΜΟΝΟ. άρα υπό αυτή την οπτική είναι μια ελαφριά μέθοδος.

ΠΡΟΟΔΟΣ έως 21 Μαρτίου.

14 Μαΐου

Βελτιστοποίηση.

① Steepest Descent

Επανάληψη

για $B_k = I$

$\vec{p_k} = -\nabla f(\vec{x_k})$

συνήθως μια εγγύηση είναι όταν να λύσω $\nabla f(\vec{x_k}) = 0$

αλλά το προσεγγίζω με $\|\nabla f(\vec{x_k})\| \le \epsilon$

↓

ορίζει την ακρίβεια.

Διαφορά

minimize(α)

$$\boxed{\begin{array}{l} \phi'(\alpha) = 0 \\ \phi''(\alpha) > 0 \end{array}}$$

Αλγόριθμος Ε: Κύριο βήμα.

Το σχήμα 3.7 με τις καθέτους κατευθύνσεις.

στο βήμα Ε). αν δεν έχω αυτό το κριτήριο και αλγόριθμο, και πάρω ένα τυχαίο α με συνθήκες (δηλαδή αν δεν έχω αυτό) τότε δεν θα συνεχίζει αναγκαστικά σε κάθετες κατευθύνσεις.

② Γενική μορφή τετραγωνικής συνάρτησης.

Βελτιστοποίηση σε τετραγωνικές συναρτήσεις.

$$f(\vec{x}) = \underbrace{\frac{1}{2} \underset{1\times n}{x^T} \underset{n\times n}{Q} \underset{n\times 1}{x}}_{1\times 1} - \underbrace{\underset{1\times n}{b^T} \underset{n\times 1}{x}}_{1\times 1} + c$$

άρα το αποτέλεσμα $\in \mathbb{R}$.

Δηλαδή: το Q είναι συμμετρικός πίνακας.

Παράδειγμα 3.7

$\partial f(\vec{x})$

Ισχύει

$$\frac{\partial f}{\partial x_1} = q_{11}x_1 + q_{12}x_2 - b_1$$

$$\frac{\partial f}{\partial x_2} = q_{12}x_1 + q_{22}x_2 - b_2$$

$$\left.\begin{matrix} \dfrac{\partial f}{\partial x_1} = q_{11}x_1 + q_{12}x_2 - b_1 \\ \dfrac{\partial f}{\partial x_2} = q_{12}x_1 + q_{22}x_2 - b_2 \end{matrix}\right\} \begin{bmatrix} \dfrac{\partial f}{x_1} \\ \dfrac{\partial f}{x_2} \end{bmatrix} =$$

Βγάζω στο γινόμενο διανυσμάτων τα [illegible] σε αναπαράσταση.

$$= \underbrace{\begin{bmatrix} q_{11} & q_{12} \\ q_{12} & q_{22} \end{bmatrix}}_{Q} \underbrace{\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}}_{\vec{x}} - \underbrace{\begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \end{bmatrix}}_{\vec{b}} = Qx - b = \nabla f(\vec{x})$$

Να βρω τον Hessian Matrix $\nabla^2 f(x) = Q$

$$\left.\begin{matrix} \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} = q_{11} & \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_1 x_2} = q_{12} \\ \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_2^2} = q_{22} & \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_2 x_1} = q_{12} \end{matrix}\right\} \begin{bmatrix} \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} & \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_2 x_1} \\ \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_1 x_2} & \dfrac{\partial^2 f}{\partial x_2^2} \end{bmatrix} =$$

$$= Q = \nabla^2 f(x).$$

14 Μαΐου

Βελτιστοποίηση

Για την τετραγωνική συνάρτηση: $f(\vec{x}) = \frac{1}{2}\vec{x}^T Q \vec{x} - \vec{b}^T \vec{x} + c$

$$\begin{cases} \nabla f(\vec{x}) = Q\vec{x} - \vec{b} \\ \nabla^2 f(\vec{x}) = Q \text{, (δεν έχει x εξάρτηση)} \end{cases}$$

(το 1/2 υπάρχει για να βγει το αποτέλεσμα ίσο Q, και όχι 2Q)

<u>Παράδειγμα 3.8</u>

Ο Q εκτός από συμμετρικός, είναι αντιστρέψιμος $\Rightarrow$
$\det|Q| \neq 0$.

1. Κρίσιμα σημεία = ρίζες της ανάδελτα.

$$\nabla f(\vec{x}^*) = 0.$$

άρα ειδικά για την τετραγωνική συνάρτηση:

$$\Rightarrow Q\vec{x}^* - \vec{b} = \vec{0} \Rightarrow Q\vec{x}^* = \vec{b}$$

πολλαπλασιάζοντας με το Q^{-1} (αφού είναι αντιστρέψιμος)

$$\Rightarrow \vec{x}^* = Q^{-1}\vec{b}.$$

οι λύσεις θα μας δίνουν ένα και <u>μοναδικό</u> σημείο!

Άρα το μοναδικό κρίσιμο σημείο της τετραγωνικής συνάρτησης, είναι το $\boxed{\vec{x}^* = Q^{-1}\vec{b}}$

Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι θα είναι απαραίτητα βελτιστοποιητής αλλά είναι υποψήφιο.

2

- αν Q θετικά ορισμένος $\rightarrow \vec{x}^*$ local minimizer
- αν Q αρνητικά ορισμένος $\rightarrow \vec{x}^*$ local ~~optimizer~~ maximizer
- αν Q αόριστος $\rightarrow \vec{x}^*$ δεν είναι local optimizer

Άρα τα δύο προαπαιτούμενα μας δίνουν όλη την πληροφορία για τη τετραγωνική συνάρτηση.

---

(1) $\phi'(\alpha) = \vec{p}^T \nabla f(\vec{x} + \alpha \vec{p})$ → από κανόνα παραγώγισης

$\phi(\alpha) = f(\vec{x} + \alpha \vec{p})$

θέλω minimize $\phi(\alpha)$

άρα $\phi'(\alpha) = 0$ και $\phi''(\alpha) > 0$.

αρχικά βρίσκω την παράγωγο ως προς α.

$$f(\vec{x} + \alpha \vec{p}) = f(x) + \alpha p^T \nabla f(x) + \frac{1}{2} \alpha^2 p^T \nabla^2 f(x) p$$

δεν έχουμε α^3 επειδή μιλάμε για τετραγωνική συνάρτηση άρα το $+\alpha^3 x$ (κάτι) θα είχε 3η παράγωγο το οποίο δεν υπάρχει στις τετρ. συναρτήσεις.

14 Μαΐου

Βελτιστοποίηση.

(άρα $\vec{y}-\vec{x}=\alpha\vec{p}$)

έστω διάνυσμα $\vec{y}=\vec{x}+\alpha\vec{p}$

άρα $f(\vec{y})=f(\vec{x})+(\vec{y}-\vec{x})^T\nabla f(\vec{x})+\frac{1}{2}(\vec{y}-\vec{x})^T\nabla^2 f(\vec{x})(\vec{y}-\vec{x})$

(το ίσον διότι με το ανάπτυγμα).

παραγωγίζω τη τελευταία ως προς $\vec{y}$. (παραγωγίζω ως προς y)

∇

$$\nabla f(\vec{y})=\nabla f(\vec{x})+(\vec{y}-\vec{x})^T\cdot\nabla^2 f(\vec{x})\Rightarrow$$

$$\Rightarrow \nabla f(\vec{y})=\nabla f(\vec{x})+(\vec{y}-\vec{x})^T\cdot Q \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \nabla f(\vec{x}+\alpha\vec{p})=\nabla f(\vec{x})+\alpha\vec{p}^T Q \quad (2)$$

~~άρα από (1) και (2)~~ $\Rightarrow \underbrace{\vec{p}^T\nabla f(\vec{x}+\alpha\vec{p})}_{=\phi'(\alpha)}=\vec{p}^T\nabla f(\vec{x})+\alpha\vec{p}^T Q\vec{p}$ (3)

άρα από (1) και (3)

$$\phi'(\alpha)=p^T\cdot\nabla f(\vec{x})+\alpha\vec{p}^T\cdot Q\vec{p}$$

και θέλω $\phi'(\alpha)=0 \Rightarrow \alpha=-\dfrac{\vec{p}^T\cdot\nabla f(\vec{x})}{\vec{p}^T Q\vec{p}}$ που θέλαμε να δείξω.

$\phi''(\alpha)>0$

χρήση πίστης να δείξω ότι $\phi''(\alpha) > 0$.

!! όταν έχω τετραγωνική συνάρτηση, οποιαδήποτε μέθοδο και αν κάνω το α μου θα είναι ίδιο (τύπος 3.14)

!! βήμα α σε μεθόδους αναζήτησης ευθείας (linesearch methods)

$$\alpha = - \frac{\vec{p}^T (Q\vec{x} - \vec{b})}{\vec{p}^T Q \vec{p}}$$

Παράδειγμα 3.10

Δύο βήματα steepest descent σε τετρ. συνάρτηση.

$\rightarrow x_1 \rightarrow x_2$.

$$Q = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 5 & 0 \\ 0 & 0 & 25 \end{bmatrix} \qquad b = \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix}$$

$$x_0 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Θέλω κατεύθυνση καθόδου $p_k = -\nabla f(x_k) = -(Qx_k - b) =$

$$= -Qx_k + b$$

το update $\vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k + \alpha_k \vec{p}_k$

SD: $\vec{p}_k = -\nabla f(x_k)$

$$\left.\begin{array}{l} \vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k + \alpha_k \vec{p}_k \\ \text{SD: } \vec{p}_k = -\nabla f(x_k) \end{array}\right\} \vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k - \alpha_k \cdot \nabla f(\vec{x}_k)$$

14 Μαΐου

Βελτιστοποίηση

βήμα α_k στην steepest Descent.

όπου $\vec{\alpha}_k = -\dfrac{p_k^T \nabla f(x_k)}{p_k^T \cdot Q\, p_k}$ (όπου ισχύει αυτό)

(όπου το βήμα είναι ειδικό για την steepest Descent)

και αφού το $p_k = -\nabla f(x_k)$

$$\alpha_k = \frac{\nabla f(x_k)^T \cdot \nabla f(x_k)}{\nabla f(x_k)^T \cdot Q \cdot \nabla f(x_k)} = \frac{\|\nabla f(x_k)\|^2}{\nabla f(x_k)^T \cdot Q \cdot \nabla f(x_k)}$$

για $k=0$

$\nabla f(x_0) = [1\ 1\ 1]^T, \quad \|\nabla f(x_0)\| = \sqrt{3}$

άρα $\alpha_0 = 0.097$

άρα $x_1 = x_0 - \alpha_0 \nabla f(x_0) = [-0.097\ \ -0.097\ \ -0.097]^T$

για $k=1$

$\nabla f(\vec{x}_1) = Q\vec{x}_1 - \vec{b} = [0.903\ \ 0.516\ \ -1.419]^T$

$\|\nabla f(x_1)\| = 1.760$ άρα

$\alpha_1 = 0.059$

έτσι $x_2 = x_1 - \alpha_1 \nabla f(x_1) = [- \ldots]$

$\|\nabla f(x_0)\| = \sqrt{3}$

όπου $\|\nabla f(x_2)\| = 1.144$. $\|\nabla f(x_1)\| = 1.160$

μέθοδος 1 S.D

λίγη αλλαγή, άρα με αυτά τα αργά βήματα.

αναλ. λύση (όχι Steepest Descent). μέθοδος 2

Υποθέτουμε ότι ο $Q = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 5 & 0 \\ 0 & 0 & 25 \end{bmatrix}$ είναι θετικά ορισμένος.

για ελάχιστο του Q: $\nabla f(\vec{x}^*) = \vec{0} \Rightarrow$

$$\Rightarrow Q \cdot \vec{x}^* = \vec{b}$$

άρα $\vec{x}^* = Q^{-1} \cdot \vec{b}$

όπου $Q^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1/5 & 0 \\ 0 & 0 & 1/25 \end{bmatrix}$ και $\vec{b} = \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix}$

λόγω είναι διαγώνιος...
αλλιώς πρέπει να λύσουμε με Gauss.

άρα $\vec{x}^* = [-1, -0.2, -0.04]^T$.

πρέπει να βρω Hessian Matrix και να δω αν είναι θετικά ορισμένος.

όμως όπως προαναφέρθηκε ο Hessian Matrix είναι ο Q, ο οποίος βάσει ιδιοτιμών, είναι θετικά ορισμένος. Επομένως $\vec{x}^*$ είναι local minimizer, και είναι ο μοναδικός.

14 Μαΐου

Βελτιστοποίηση

Συγκρίνοντας τις δύο μεθόδους.

$$\vec{x}_2 = [-0.15 \quad -0.127 \quad -0.013]^T$$

και $\vec{x}^* = [-1, -0.2, -0.04]^T$

με την Steepest Descent θα πλησιάσουμε το $\vec{x}^*$ με 216 επαναλήψεις (με $\|\nabla f(\vec{x}_k)\| \leq 10^{-8}$)

$$\nabla^2 f(x_1, x_2) = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 6 \end{bmatrix}$$

$$\left.\begin{aligned} \Delta_1 &= 2 > 0 \\ \Delta_2 &= |\nabla^2 f(x_1, x_2)| = 11 > 0 \end{aligned}\right\} \text{άρα είναι θετικά ορισμένος.}$$

κεφάλαιο 1
κεφάλαιο 2
κεφάλαιο 3

Θεωρία

κεφ 3

→ Ικανοποίηση κελιών βάσει γειτονικά με το $-\sigma f(\vec{x}_n)$

→ Δύο παραδείγματα στο Matlab, να επιλέξουμε μεγάλο φ, διότι θα βρούμε πολύ γρήγορα λύση.

→ αν έχει ισότιμες τιμές
απο
όταν μου βγάλει δύο τιμές.
θα επιλέξω το μικρότερο.

→ παράδειγμα 3.6
ανοιχτή κατανομή κελιών.

κεφ 2 να διαβάσω κυρίως τις ασκήσεις

→ τα προγράμματα όπως θα μου τα ξαναστείλει θα πρέπει να τα ξέρω.

→ Θεώρημα 2.2 Άσκηση.
ανοιχτοί [illegible] τύποι, 2ης, [illegible]

SOS Θεώρημα 2.6.

παράδειγμα 2.6
παράδειγμα 2.4
SOS

4 Μαΐ

Βελτιστοποίηση.

Κεφ 1

→ γραφικές μέθοδοι (ενδιαφέρον)

σχήμα 1.2 ενδιαφέρον σχήμα.

σχήμα 1.3

→ 1.3 είναι καλό να το δω.

→ Σχήμα 1.4

να περιγράψεις [illegible] 1ου τύπου

[illegible] στον [illegible].

Σχήμα 1.5 αντίστοιχα.

Ω_1 → local minimizer x_a^*

Ω_2 → local min x_b^*

το μικρότερο θα είναι το global minimizer.

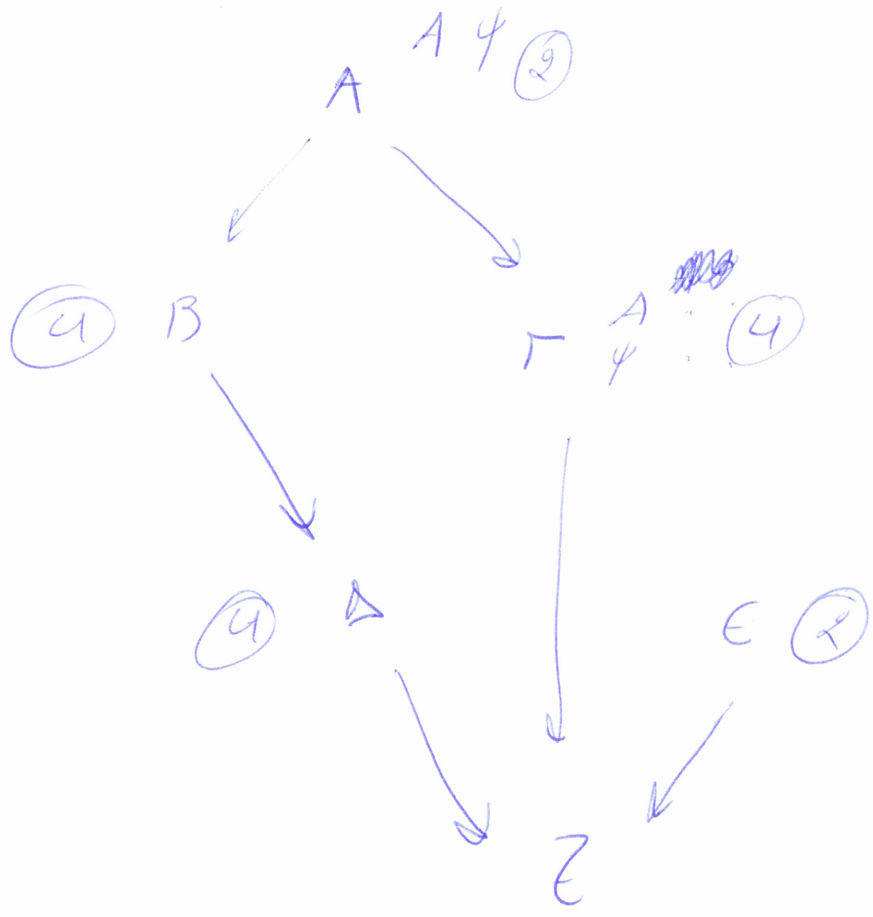

A	A	A	.	.
A	A	Ψ	.	.
A	Ψ	A	.	.
A	Ψ	Ψ	.	.
Ψ	A	A	.	.
Ψ	A	Ψ	.	.
Ψ	Ψ	A	.	.
Ψ	Ψ	Ψ	.	.

$P(\sim\delta, \beta, \sim\varepsilon, \gamma, \sim\zeta)$

$0.999 \times 0.002 \times 0.06 \times 0.05 \times$

0.99

$0.999 \times 0.002 \times 0.71 \times 0.05 \times 0.99$

28 Μαΐου

Βελτιστοποίηση

~~[illegible]~~

+ Λύσαμε τη $f(x)=0$ με Newton.

+ Διαλέξεις Online

για $f(x)=0$ (Μη γραμμική)

Newton

$$x_{n+1} = x_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)}, \quad n=0,1,2,\dots \qquad (1)$$

\# minimize $f(x)$ (ελαχιστοποίηση σε μια διάσταση)

$x \in X \subseteq \mathbb{R}$

(να βρω ολ/τοπικό ελάχιστο)

1) πρέπει να λύσουμε το $f'(x)=0$ να βρω τα κρίσιμα σημεία (αναγκαίες συνθήκες 1ης τάξης)

2) και μετά σε αυτά τα x θα πρέπει $f''(x)>0$.

Αν η f είναι η (1), υπολογίζω αντίστοιχα για την Newton

$$x_{n+1} = x_n - \frac{f'(x_n)}{f''(x_n)}, \quad n=0,1,\dots$$

υπό την προϋπόθεση $f''(x_n) \neq 0$.

Δηλαδή, δεν έχουμε
βάζει άλλα διαφορετικά.

1)η περίπτωση

αν βρω ένα x^* για το οποίο

$$f'(x^*) = 0 \quad \text{και} \quad f''(x^*) = 0$$

→ Η Newton θα το βρει, αλλά θα έχει γραμμική σύγκλιση! (τετραγωνική στο θα αργήσει να συγκλίνει)

Το x^* αυτό που θα μηδενίζει τις δύο παραγώγους, θα είναι σημείο καμπής (όχι μίν/μάξ), σε περισσότερες διαστάσεις σαγματικό σημείο.

πχ.

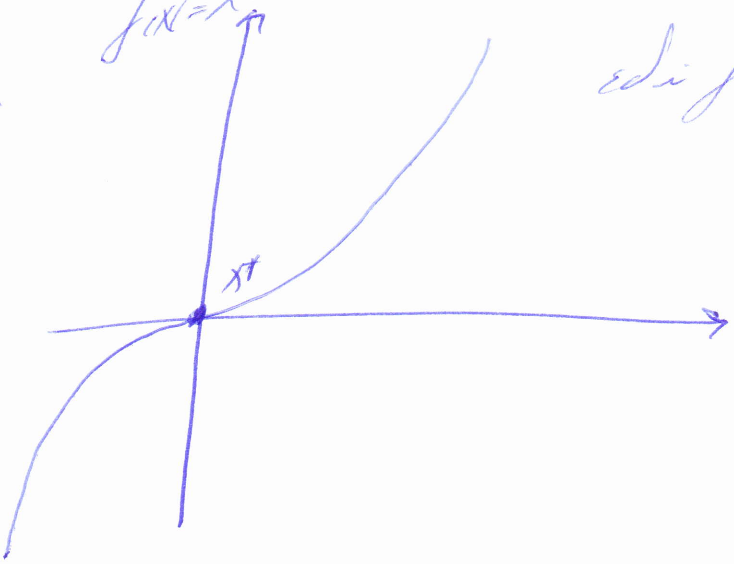

εδώ $f'(x^*) = f''(x^*) = 0$.

2)η περίπτωση. $f'(x^*) = 0$ κρίσιμο σημείο με

$f''(x^*) > 0 \longrightarrow x^*$ local min.

28 Μαΐου

Βελτιστοποίηση.

Υπάρχει και η περιγραφή θεώρηση του (ανάλυσης της γραφικής) θεώρηση γραφήματα.

3) Περίπτωση

$f'(x^*) = 0$ κρίσιμο σημείο

$f''(x^*) < 0 \to x^*$ local max.

(εδώ έχω διάνυσμα). minimize σε πολλές διαστάσεις..

minimize $f(\vec{x})$ με $\vec{x} \in X \subseteq \mathbb{R}^n$

γενικεύοντας τον τύπο της μονοδ. σελίδας.

πρέπει να λύσουμε το $\nabla f(\vec{x}) = \vec{0}$

αναγκαίες συνθήκες πρώτης τάξης.

(γενικεύουμε το $f'(x) = 0$)

άρα ~~$\vec{x}_{n+1} = \vec{x}_n - \frac{\nabla f(\vec{x}_n)}{\quad}$~~ δεν μπορώ να διαιρέσω!!! με πίνακα!!!

άρα $\boxed{\vec{x}_{n+1} = \vec{x}_n - [\nabla^2 f(\vec{x}_n)]^{-1} \cdot \nabla f(\vec{x}_n)}$, $n = 0, 1, \ldots$

$\boxed{\text{Κεφάλαιο 4}}$ Γενική μορφή του descent

$\vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k + \alpha_k \vec{p}_k$

πρέπει Descent Direction Condition

$(-\nabla f(\vec{x}_k))^T \cdot \vec{p}_k > 0$.

Και αν πάρω ως $p_k = -\Delta_k \nabla f(\vec{x_k})$

θα έχω

$$(-\nabla f(\vec{x_k}))^T (-\Delta_k \nabla f(\vec{x_k})) > 0 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \boxed{\nabla f(x_k)^T \Delta_k \nabla f(x_k) > 0}$$

σημαίνει ότι πρέπει να είναι θετικά ορισμένος ο Δ_k. (nxn πίνακας)

η Steepest descent έχει ως $\Delta_k = I$ (μοναδιαίος) άρα θετικά ορισμένος.

η μέθοδος Newton έχει $\Delta_k = [\nabla^2 f(\vec{x_k})]^{-1}$

και πρέπει να είναι θετικά ορισμένος nxn πίνακας.

αν είναι θετικά ορισμένος ο A θα είναι θετικά ορισμένος και ο A^{-1} (θετικά ορισμένος σημαίνει ότι είναι αντιστρέψιμος).

και άρα καταλήγουμε στην (4.2)

28 Μαΐου

Βελτιστοποίηση: Ο υπολογισμός του Δ_k στη μέθοδο Newton είναι χρονικά βαρύς, αλλά συνδυάζοντας με την steepest descent που παίρνουμε $\Delta_k = I$ θα έχουμε πολύ πιο γρήγορη σύγκλιση.

Σημείωση για τον τύπο (4.2)
συνήθως το Δ_k για την μέθοδο Newton είναι 1, για να μην έχω επιπλέον υπολογιστικό φορτίο.

Για την κατεύθυνση,

$$p_k = -[\nabla^2 f(\vec{x_k})]^{-1} \cdot \nabla f(\vec{x_k}) \quad (4.3)$$

σελ 47 → η απόδειξη όσων είπαμε.

- Αλγόριθμοι Newton -

Σε σχέση με την steepest descent αλλάζει το βήμα 4).
Και (μπορεί) και να μην υπάρχει το 5)

Βελτιστοποίηση 3

n	x_n	$\lvert x_n - x_{n-1} \rvert$	$f(x_n)$
0	-1.2	-	$1.84 \cdot 10^{-1}$
1	-1.23511	$3.5 \cdot 10^{-2}$	$-1.11 \cdot 10^{-3}$
2	-1.23375 ~~1.36·10^-3~~	$1.36 \cdot 10^{-3}$	$1 \cdot 10^{-5}$
3	-1.23375	$0 \; (10^{-6})$	

άρα πιο προσεγγιστική τιμή της x^* είναι

$$x^* \simeq -1.23375.$$

Απόδειξη.

→ Ο τύπος της μεθόδου Newton μπορεί να εξαχθεί αν θεωρήσουμε την γραμμική προσέγγιση της f από τους δύο όρους του αναπτύγματος Taylor στο σημείο x_n.
Η προκύπτουσα εξίσωση λύνεται για να λυθεί η νέα εκτίμηση x_{n+1} της x^*

$$\Rightarrow f(x_n + p) \simeq f(x_n) + p f'(x_n)$$

αν $f'(x_n) \neq 0$ τότε $\boxed{f(x^*) \simeq f(x_n) + p \cdot f'(x_n) = 0}$.

και $\boxed{p = -\dfrac{f(x_n)}{f'(x_n)}}$ και άρα η νέα εκτίμηση

$$x_{n+1} = x_n + p \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \boxed{x_{n+1} = x_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)}}.$$

που είναι ο τύπος που χρειάζεται.

Ταχύτητα - ρυθμός σύγκλισης

→ ρυθμός σύγκλισης επαναληπτικής μεθόδου η οποία κατασκευάζει επαναληπτική ακολουθία $\vec{x}_k$ που συγκλίνει στη λύση $\vec{x}^*$, καθώς $k \to +\infty$.

Η ακολουθία των λαθών ορίζεται ως εξής:

$$\vec{e}_k = \vec{x}_k - \vec{x}^*$$

με $\lim\limits_{k \to +\infty} \vec{e}_k = \vec{0}$.

Θα λέμε ότι η ακολουθία $\vec{x}_k$ συγκλίνει στο $\vec{x}^*$ με ρυθμό r και σταθερά του ρυθμού C αν:

$$\boxed{\lim_{n \to +\infty} \frac{\|\vec{e}_{k+1}\|}{\|\vec{e}_k\|^r} = C} \quad \text{με } C < +\infty$$

→ ιδανικά, χωρίς να έχουμε το όριο, ισχύει

$$\|\vec{e}_{k+1}\| = C \cdot \|\vec{e}_k\|^r, \text{ για κάθε } k.$$

A) Αν $r = 1$ τότε $\|\vec{e}_{k+1}\| = C \cdot \|\vec{e}_k\|$ και η σύγκλιση ονομάζεται $\boxed{\text{γραμμική}}$ (linear)

i) για $0 < C < 1$ η νόρμα των σφαλμάτων μειώνεται κατά σταθερό παράγοντα σε κάθε επανάληψη.

ii) για $C > 1$, η $\vec{e}_k$ απειρίζεται.

Βελτιστοποίηση 4

πχ. αν $c = 0.1$ και $\|\vec{e}_0\| = 1$ τότε οι νόρμες των σφαλμάτων είναι ίσες με

$$\|\vec{e}_k\| = 1,\ 10^{-1},\ 10^{-2},\ 10^{-3},\ 10^{-4},\ 10^{-5},\ 10^{-6},\ 10^{-7}$$
$$k = 0,\ 1,\ 2,\ 3,\ 4,\ 5,\ 6,\ 7$$

→ και ακρίβεια 7 ψηφίων, επιτυγχάνεται σε $k=7$ επαναλήψεις.

ενώ αν $c = 0.99$, οι αντίστοιχες νόρμες γίνονται:

$$\|\vec{e}_k\| = 1,\ 0.99,\ 0.9801,\ 0.9703,\ 0.9606,\ 0.9510,\ 0.9415,\ \dots$$
$$k = 0,\ 1,\ 2,\ 3,\ 4,\ 5,\ 6$$

και θα χρειάζονταν $k = 1600$ επαναλήψεις για ακρίβεια επτά σημαντικών ψηφίων.

Β) Αν $r \geq 1$ και $c=0$ τότε η σύγκλιση ονομάζεται Superlinear (υπεργραμμική)

→ Αν $r=2$ έχουμε τετραγωνική σύγκλιση

Γ) πχ. $r=2$, $c=1$, $\|\vec{e}_0\| = 10^{-1}$ λαμβάνουμε

$$\|\vec{e}_k\| = 10^{-1},\ 10^{-2},\ 10^{-4},\ 10^{-8}$$
$$k = 0,\ 1,\ 2,\ 3$$

(όπου $c=1$ το σφάλμα ελαττώνεται στο τετράγωνο σε κάθε επανάληψη)

δηλαδή $k=3$ επαναλήψεις αρκούν για ακρίβεια επτά σημαντικών ψηφίων.

Δ) Αν $1 < r < 2$ τότε υπεργραμμική σύγκλιση.

(εφαρμόζεται σε προβλήματα βελτιστοποίησης όπου υπολογίζουμε μόνο οι πρώτες παράγωγοι).

πχ. με $r = 1.5$, $C = 1$ και $\|\vec{e}_0\| = 10^{-1}$

$$\|\vec{e}_k\| = 10^{-1},\ 3\cdot10^{-2},\ 6\cdot10^{-3},\ 4\cdot10^{-4},\ 9\cdot10^{-6},\ 3\cdot10^{-8}$$
$$k = 0,\ 1,\ 2,\ 3,\ 4,\ 5$$

δηλαδή χρειαζόμαστε $k=5$ επαναλήψεις για ακρίβεια επτά.

Παραδείγματα

Βρείτε τα r και C για τις

1) $x_k = 1 + 10^{-k}$ και 2) $x_{k+1} = \dfrac{x_k}{2} + \dfrac{2}{x_k}$ με $x_0 = 4$.

Λύση

1) $x_k = 1 + 10^{-k}$

με όρους $x_0 = 2$?, $x_1 = 1.1$, $x_2 = 1.01$, $x_3 = 1.001$ ...

συγκλίνει στο $x^* = 1$.

και $\boxed{e_k = x_k - x^*} = 10^{-k}$

άρα $\lim\limits_{k\to+\infty} \dfrac{\|e_{k+1}\|}{|e_k|} = \dfrac{1}{10}$ άρα $r = 1$ και $C = \dfrac{1}{10}$.

Βελτιστοποίηση 5

Λύση

2) $x_{n+1} = \dfrac{x_n}{2} + \dfrac{2}{x_n}$ με όρους

$x_0 = 4$, $x_1 = 2.5$, $x_2 = 2.05$, $x_3 = 2.00060975, \dots$

άρα $\lim\limits_{n \to +\infty} x_n = x^* = 2$.

$$e_{n+1} = x_{n+1} - x^* = \frac{x_n}{2} + \frac{2}{x_n} - 2 = \frac{1}{2x_n}(\overbrace{x_n - 2}^{e_n})^2 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow e_{n+1} = \frac{1}{2x_n}(e_n)^2 \quad \text{άρα} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \lim_{n \to +\infty} \frac{|e_{n+1}|}{|(e_n)|^2} = \lim_{n \to +\infty} \frac{1}{2x_n} = \frac{1}{4} \quad \text{άρα } r = 2 \text{ και } C = \frac{1}{4}.$$

→ Σε πρακτικές υλοποιήσεις η παραπάνω συμπεριφορά ως προς τη ταχύτητα σύγκλισης παρατηρείται μόνο στο όριο για πολύ μεγάλα k.

Στις αρχικές επαναλήψεις δεν υπάρχει ακριβής εκτίμηση για τη συμπεριφορά της τάξης του σφάλματος.

Παράδειγμα (εφαρμογή της μεθόδου Newton για μονοδιάστατο πρόβλημα).

για την $f(x) = 7x^4 + 3x^3 + 2x^2 + 9x + 4 = 0$

ο αλγόριθμος της μεθόδου Newton είναι

$$x_{n+1} = x_n - \frac{7x_n^4 + 3x_n^3 + 2x_n^2 + 9x_n + 4}{28x_n^3 + 9x_n^2 + 4x_n + 9}$$

για $x_0 = 0$ έχουμε:

n	x_n	$f(x_n)$	$\lvert x_n - x^* \rvert$
0	0	$4 \cdot 10^{0}$	$5 \cdot 10^{-1}$
1	-0.44444444	$4 \cdot 10^{-1}$	$7 \cdot 10^{-2}$
2	-0.506325574	$3 \cdot 10^{-2}$	$5 \cdot 10^{-3}$
3	-0.511009249	$2 \cdot 10^{-4}$	$3 \cdot 10^{-5}$
4	-0.511041786	$9 \cdot 10^{-9}$	$2 \cdot 10^{-9}$
5	-0.511041788	0	0

→ Το 0 προκύπτει λόγω της πεπερασμένης ακρίβειας αριθμητικής για τη συγκεκριμένη υλοποίηση.

→ άρα η σύγκλιση Newton είναι πολύ γρήγορη όταν το x_0 επιλεγεί "κοντά" στο x^* (κατάλληλα κοντά...)

Το σφάλμα σχεδόν τετραγωνίζεται σε κάθε επανάληψη.

Βελτιστοποίηση 6

Απόδειξη

Θ. Απόδειξη ότι ο Newton έχει τετραγωνικό ρυθμό σύγκλισης.

i) ορίζουμε $e_n = x_n - x^*$

ii) από ανάπτυγμα Taylor της f έχουμε:

$$f(x^*) = f(x_n - e_n) = f(x_n) - e_n f'(x_n) + \frac{1}{2} e_n^2 f''(\xi)$$

Επειδή $f(x^*) = 0$ και εξ υποθέσεως $f'(x_n) \neq 0$

λαμβάνουμε

iii) $$e_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)} = \frac{1}{2} e_n^2 \frac{f''(\xi)}{f'(x_n)} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \underbrace{x_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)}}_{x_{n+1}} - x^* = \frac{1}{2} (x_n - x^*)^2 \frac{f''(\xi)}{f'(x_n)} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow x_{n+1} - x^* = \frac{1}{2} (x_n - x^*)^2 \frac{f''(\xi)}{f'(x_n)}$$

iv) Όταν η ακολουθία x_n συγκλίνει τότε, $\xi \to x^*$ και έτσι από την τελευταία για κατάλληλα μεγάλο n ώστε

$\lim_{n \to +\infty} x_n = x^*$ γράφεται

$$x_{n+1} - x^* \simeq \left(\frac{1}{2} \frac{f''(x^*)}{f'(x^*)} \right) (x_n - x^*)^2$$

άρα η Newton έχει $r = 2$ και $c = \frac{1}{2} \frac{f''(x^*)}{f'(x^*)}$.

Θεώρημα

Έστω η C^2 συνάρτηση $f(x)$ με $f(x^*)=0$ και $f'(x^*) \neq 0$. Αν $|x_0 - x^*|$ κατάλληλα μικρό τότε η ακολουθία της μεθόδου Newton

$$x_{n+1} = x_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)}$$

συγκλίνει $\boxed{\text{τετραγωνικά}}$ στο x^* με σταθερά $\boxed{C = \frac{|f''(x^*)|}{2|f'(x^*)|}}$

- Περιορισμοί της μεθόδου Newton -

Υποθέσαμε ότι $f'(x_n) \neq 0$ και $f'(x^*) \neq 0$

1) Αν $f'(x_n)=0$ για κάποιο n, τότε η μέθοδος Newton αποτυγχάνει διότι υπάρχει διαίρεση με 0 στον τύπο της.

→ Γεωμετρικά αυτό σημαίνει ότι η εφαπτομένη στο σημείο $(x_n, f(x_n))$ είναι οριζόντια και έτσι δεν τέμνει τον x-άξονα, άρα δεν μπορεί να οριστεί η επόμενη προσέγγιση x_{n+1}.

2) Αν $f'(x_n) \neq 0$ για κάθε n, $f''(x^*) \neq 0$ αλλά $f'(x^*)=0$.

ο συντελεστής $C \to +\infty$. Ο Αλγόριθμος Newton χάνει την τετραγωνική σύγκλιση του.

Αν f πολυωνυμική, σημαίνει ότι έχει πολλαπλή ρίζα στο x^*.

Βελτιστοποίηση 7

Παράδειγμα 1

?

$$f(x) = (x-1)^2(x-2)(x-3) = x^4 - 7x^3 + 17x^2 - 17x + 16 = 0$$

με $f(x^*) = f'(x^*) = 0$ για το $x^* = 1$.

Ο τύπος της μεθόδου Newton είναι:

$$x_{n+1} = x_n - \frac{x_n^4 - 7x_n^3 + 17x_n^2 - 17x_n + 16}{4x_n^3 - 21x_n^2 + 34x_n - 17}$$

για $x_0 = 1.1$, η μέθοδος συγκλίνει στο $x^* = 1$ με γραμμικό ρυθμό.

για $x_0 = 2.1$, συγκλίνει στο x^* με τετραγωνικό ρυθμό (η μέθοδος μπορεί να υπολογίσει αυτό και αν δεν υπάρχει διαίρεση με το 0 στον τύπο της).

Παράδειγμα 2

$$f(x) = \tanh x = \frac{e^x - e^{-x}}{e^x + e^{-x}} = 0.$$

Τα παραδείγματα δείχνουν την ευαισθησία της μεθόδου Newton ως προς την επιλογή αρχ. σημείου x_0.

i)
για $x_0 = 1$ λαμβάνουμε

$x_1 = -0.8134$, $x_2 = 0.4094$, $x_3 = -0.0473$,
$x_4 = 7.06 \cdot 10^{-5}$, $x_5 = -2.35 \cdot 10^{-13}$.

με $f(x_5) = -2.35 \cdot 10^{-13}$ η μέθοδος συγκλίνει στη ρίζα $x^* = 0$.

ii) για $x_0 = 1.1$ έχουμε

$x_1 = -1.1986$, $x_2 = 1.2341$, $x_3 = -1.6952$, $x_4 = 5.7154$,
$x_5 = -2.30 \cdot 10^4$

με $f(x_5) = 1$ και στο x_6 γίνεται overflow.

Δηλαδή με $x_0 = 1.1$ η μέθοδος Newton δεν συγκλίνει.

(η μέθοδος Newton μπορεί να αποκλίνει ανεξάρτητα από το αν το x_0 επιλέγεται κοντά στο x^* ή όχι)

Παράδειγμα 3

Δείξτε ότι η ακολουθία της Newton για την $f(x) = x^{1/3} = 0$ αποκλίνει για οποιοδήποτε $x_0 \neq 0$.

Λύση

$$f'(x) = \frac{1}{3} x^{-2/3} \text{ άρα } x_{n+1} = x_n - \frac{x_n^{1/3}}{\frac{1}{3} x_n^{-2/3}} =$$

$$= x_n - 3x_n \Rightarrow x_{n+1} = -2x_n.$$

και $\left| \frac{x_{n+1}}{x_n} \right| = 2 > 1$ οπότε η x_n αποκλίνει.

αποδείξτε ότι αποκλίνει ...
υπολογίσω $\left| \frac{x_{n+1}}{x_n} \right|$ ...

Βελτιστοποίηση - 8

- Κεφάλαιο 4 -

• Μέθοδος Newton στην Αδέσμευτη βελτιστοποίηση -

μέθοδος αναζήτησης ευθείας

$$x_{k+1} = x_k - \alpha_k D_k \nabla f(x_k)$$

κατεύθυνση αναζήτησης $p_k = -D_k \nabla f(x_k)$

→ Μέθοδος Newton ⇒ ειδική επιλογή πίνακα $D_k = [\nabla^2 f(x_k)]^{-1}$

άρα προκύπτει ο τύπος επανάληψης μεθόδου Newton.

$$\boxed{x_{k+1} = x_k - \alpha_k \underbrace{[\nabla^2 f(x_k)]^{-1} \cdot \nabla f(x_k)}_{= -p_k}}$$

Είναι πράγματι κατεύθυνση καθόδου αφού $\nabla f(x_k)^T p_k < 0$.

για $\nabla f(x_k) \neq 0$ και $\nabla^2 f(x_k)$ θετικά ορισμένος.

! Η εφαρμογή της μεθόδου Newton, σε κάθε βήμα ελαχιστοποιεί την τετραγωνική συνάρτηση $q_k(p)$, η οποία προσεγγίζει κατά Taylor την αντικειμενική συνάρτηση $f(x)$ στην περιοχή του σημείου x_k.

Αλγόριθμος Newton

1. Αρχικοποίηση:

- επιλογή αρχικής προσέγγισης $\boxed{x_0}$
- σταθεράς τερματισμού ε
- θέτω $k=0$.

2. Κύριο βήμα:

α. Αν $\|\nabla f(x_k)\| < \varepsilon$

→ τερματισμός

→ προσεγγιστική τιμή $= x_k$.

β. Αλλιώς υπολογίζουμε τα Hessian Matrix $\nabla^2 f(x_k)$ και την κατεύθυνση αναζήτησης

$$p_k = -[\nabla^2 f(x_k)]^{-1} \nabla f(x_k)$$

γ. Προσδιορίζουμε ένα βήμα μήκους a_k που ελαχιστοποιεί τη συνάρτηση $\varphi(a_k) = f(x_k + a_k p_k)$ ως προς $a_k > 0$.

δ. Προσδιορίζουμε

$$x_{k+1} = x_k + a_k p_k$$

ε. Θέτω $k = k+1$ και επαναλαμβάνω το κύριο βήμα.

Βελτιστοποίηση 9

Παράδειγμα 4.1 (Newton για τετραγωνικές συναρτήσεις)

περίπου απόδειξη.

Έστω η τετραγωνική συνάρτηση f:

$$f(x) = \frac{1}{2}x^TQx - b^Tx + c$$

Επιβεβαιώστε ότι η ακολουθία $x_{k+1} = x_k - \alpha_k[\nabla^2 f(x_k)]^{-1}\nabla f(x_k)$ της μεθόδου Newton με $\alpha_k = 1$, συγκλίνει για οποιοδήποτε αρχικό x_0, σε ένα μόνο βήμα στο x^*. (δηλαδή $x_1 = x^*$)

λύση

Ισχύει

$$x^* = Q^{-1}b$$

για $k=0$ και $\alpha_0 = 1$

$$x_1 = x_0 - [\nabla^2 f(x_0)]^{-1}\nabla f(x_0) \quad (1)$$

Ισχύουν

$$\nabla^2 f(x_0) = Q$$

$$\nabla f(x) = Qx - b$$

άρα από $(1) \Rightarrow x_1 = x_0 - Q^{-1}(Qx_0 - b)$

$$\Rightarrow x_1 = x_0 - \frac{\cancel{Q}x_0}{\cancel{Q}} + Q^{-1}b = Q^{-1}b = x^*.$$

4.2

1 Στη μέθοδο Newton, θεωρούμε σταθερό βήμα μήκους $a_k = 1$.
Όταν αυτό όμως δεν προσφέρει ικανοποιητική μείωση, πάμε στο βήμα 2.γ του αλγορίθμου.

Παράδειγμα 4.2 — Δοκιμάστε άλλο για ποιο a_k θα συγκλίνει η μέθ. Newton..

minimize $f(x) = x^{\frac{4}{3}}$

για $a_k = 1$, για $n = 1$ έχουμε:

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f'(x_k)}{f''(x_k)} \quad \text{με } f'(x) = \frac{4}{3} x^{\frac{1}{3}}$$

$$f''(x) = \frac{4}{9} x^{-2/3}$$

$\Rightarrow x_{k+1} = -2x_k$ και αφού $\left|\frac{x_{k+1}}{x_k}\right| = 2 > 1$

$\rightarrow$ αποκλίνει για οποιαδήποτε επιλογή x_0.

Όμως αν $a_k \neq 1$ ($a_k > 0$)

θα έχουμε $x_{k+1} = (1 - 3a_k) \cdot x_k$.

άρα θέλουμε $\frac{|x_{k+1}|}{|x_k|} = |1 - 3a_k| < 1 \Rightarrow 0 < a_k < \frac{2}{3}$

για να έχουμε σύγκλιση.

Βελτιστοποίηση 10

(2) Στην περίπτωση που ο Hessian Matrix $\nabla^2 f(x_k)$ στο βήμα k δεν είναι θετικά ορισμένος,
η κατεύθυνση αναζήτησης p_k ενδέχεται να μην ορίζεται.
Αλλά ακόμα και αν ο $\nabla^2 f(x_k)$ είναι αντιστρέψιμος ενδέχεται να μην ικανοποιείται η κατεύθυνση καθόδου $\nabla f(x_k)^T p_k < 0$.

→ Σε αυτές τις περιπτώσεις η ακολουθία x_k $\begin{cases} \text{αποκλίνει} \\ \text{[illegible]} \end{cases}$

(3) Η γενική μέθοδος Newton με $p_k = -[\nabla^2 f(x_k)]^{-1} \nabla f(x_k)$
αναφέρεται να έχει υψηλό, τετραγωνικό, ρυθμό σύγκλισης.
συνήθως

Υπολογίζουμε μεταβλητά σε κάθε βήμα → βρίσκω Hessian Matrix.
Για την αντιμετώπιση έχουν διατυπωθεί quasi-Newton methods που περιέχουν μια εναλλακτική κατεύθυνση, που προσφέρουν σύγκλιση με υπεργραμμική τάξη.

$$p_k = -B_k^{-1} \nabla f(x_k)$$

→ προσέγγιση του Hessian Matrix.

(4) Κλασσική μέθοδος Newton

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k)}$$

, επίλυση της $\nabla f(x) = 0$
ανακτώντας συνθήκη 1ης τάξης

→ και με αυτήν την επίλυση λαμβάνουμε του (4.2)

Παράδειγμα 4.3 SOS

$e_k = x_k - x^*$

minimize $f(x) = x^4 - 1$

προσδιορίστε τις 3 πρώτες επαναλήψεις με $x_0 = 4$

$f'(x) = 4x^3$, $f''(x) = 12x^2$

παίρνω χωρίς τον τύπο αφού n=1

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f'(x_k)}{f''(x_k)} = \frac{2}{3} x_k$$

άρα $x_0 = \frac{2}{3} x_k$

$x_0 = 4 \left(\frac{2}{3}\right)^k$

για $k=0$, $x_0 = 4$.

$$\frac{|x_{k+1}|}{|x_k|} = \frac{2}{3} < 1$$ άρα συγκλίνει για οποιαδήποτε αρχ. επιλογή x_0

$$x_k = \left(\frac{2}{3}\right)^k$$

$x_0 = 4$, $x_1 = \frac{8}{3}$, $x_2 = \frac{16}{9}$, $x_3 = \frac{32}{27}$.

Υπολογίζουμε τον $x^* = \lim_{k \to +\infty} x_k = 4 \lim_{k \to +\infty} \left(\frac{2}{3}\right)^k = 0$

για ρυθμό σύγκλισης:

$$\lim_{k \to +\infty} \frac{|e_{k+1}|}{|e_k|} = \frac{|x_{k+1} - x^*|}{|x_k - x^*|} = \frac{2}{3}$$

άρα $r = 1$: ~~γραμμ.~~ ρυθμός σύγκλισης, και $c = \frac{2}{3}$

Foulis + verde soie

ο Σωκράτης αγαπάει την Δέσποινα [και τα γράμματά του δεν διαβάζονται]